

posavski

poština plačana pri pošti 8270 Krško

OBZORNIK

leto II - številka 7 - cena 200 tolarjev - julij 1998



Naš gost

Stanka Macur

Kdo in zakaj ukinja UNZ Krško
Ministri si (spet) podajajo kljuko

Novi krški most še visi v zraku

Srečanje generacij ob fotografijah str. 20



Radanovič
Brežice



Černelčeva 5, Brežice, tel.: 0608/61-065

NAGRADNA IGRA
BOŽANSKA NAGRADA



PD10 od 1.588.565
POLO LIMUZINA od 2.056.309
POLO VARIANT od 2.051.537

Polo

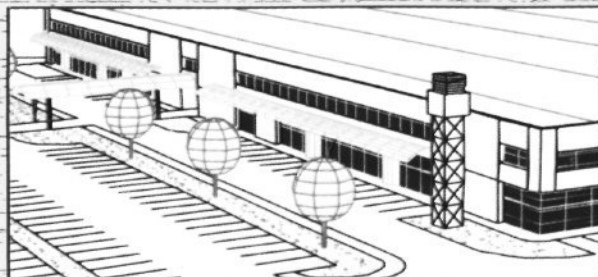
AKCIJA!

Vsakemu kupcu
vozila POLO darilo
4 zimske pnevmatike

POSLOVNI
CENTER



KRŠKO



TA-BU, LJUBLJANA, ROŽNADOLINA C. V:16
TEL.: 061/123 16 17, 266 028, FAX: 061/123 31 68

IGRE LOTERIJE SLOVENIJE



S kombinacijo ali sistemom številki do dobitka!

lot 8

Tedenska igra na srečo z denarnimi dobitki.

3x3 plus 6

Prodajna mesta:

Sevnica.
Prodajalna "L",
Glavni trg 18

Pomladni, Jesenski,
Novoletni - igra z
bogatinimi denarnimi
in blagovnimi dobitki.

Super 3x3

Krško.
Trgovina 3-KRONCE,
Cesta 4. julija

S kombinacijo ali sistemom uganite izid 10 tekmovalnih nogometnih parov.

**ŠPORTNA
NAPOVED**

Brežice.
Lokal Loterije,
Černelčeva 3

Ekspresno do denarnega dobitka

ekspres

V Hip-u do blagovnega in denarnega dobitka! Trije enaki znaki - dobiček!

Hip

Klasična igra na srečo - TOMBOLA.

detelja

Komplete kartic **3x3 plus 6** in tablice **Deteljice** lahko naročite tudi po telefonu 061/13 33 110

Komplete kartic **Pomladni, Jesenski in Novoletni 3x3** (v času prodaje) pa po telefonu 061/13 18 316

Epromak, Poljany

EXPRESS

Delovni časi
vsak dan od 8. do 18. ure
sobota od 8. do 12. ure



foto

Slikate Vi, Foto BB
vam fotko naredi!

GRAFOTRG, Urbanica Boris s.p.
Krško, C. 4, julija 47, tel.: 0608/21-420



Spoštovani bralci!

Polovica leta je mimo in v tem času smo Vam pripravili šest rednih števil Posavskega obzornika, v mesecu maju pa smo dodali tudi posebno tematsko barvno izdajo z naslovom Počitnice.

Dosedanji odmevi kažejo, da smo v oblikovnem pogledu dosegli visok nivo, v vsebinskem pa uresničili marsikaj od zastavljenega, vendar smo že sami v uredništvu, kakor prav gotovo pa tudi Vi, pogrešali marsikatero temo in dogodek iz domačega okolja, ki jih iz različnih razlogov nismo mogli predstaviti. S posameznimi prispevki smo, po odzivih sodeč, znali tudi presenetiti.

Kot smo napovedali že na samem začetku - decembra lani, je naša želja in hkrati objektivna potreba prostora, v katerem živimo in delamo, da bi Posavski obzornik čimprej postal štirinajstdnevnik. To bi nam omogočalo večjo aktualnost in odzivanje na dogodke in probleme našega prostora, tudi več organizacij, klubov in posameznikov bi lahko predstavili v krajšem času. Za pogostejše izhajanje so seveda potrebni boljši kadrovski in tehnični, predvsem pa seveda finančni pogoji, ki jih lokalni časopis težko zagotovi samo na tržni osnovi, še posebno, če želi ostati čimbolj neodvisen in demokratičen.

Poletni številki bosta izšli v nekoliko manjšem obsegu, nekatere rubrike pa so začasno zamenjane in jih bomo ponovno objavljali. Medtem nameravamo storiti vse potrebno, da bi na jesen lahko prešli v štirinajstdnevnik. Do takrat ostajamo mesečnik, v katerem bomo ohranjali nekatere rubrike revijalnega tipa in postopno uvajali druge, krajše, ki so značilnejše za časopise. Vsekakor upamo, da boste še naprej ostali naši bralci in naročniki. Vabimo Vas tudi k sodelovanju s prispevki, informacijami ali predlogi, da bi bil naš in Vaš lokalni časopis čimbolj zanimiv..

Urednik

Fotografija na naslovnici: Silvester Mavsar

Naslednja številka Posavskega obzornika bo izšla 1. septembra 1998 (zaključek redakcije 25. avgusta).

Iz vsebine

- Naš gost-Stanka Macur... 5
- Anketa: prometne zagate... 9
- Kdo ukinja UNZ Krško... 10
- Novi krški most... 16
- Medalja za Jožeta... 19
- Radi bi novo knjižnico... 21
- Počitniški utrip... 22



Fotografija meseca

Foto: OBZORJE

Morje je daleč,
po bazenu smrdim,
v toplicah je drago,
zato se najrajši
kar v škafu hladim...

(Če imate tudi vi zanimivo in predvsem aktualno, po možnosti pa humorno fotografijo, nam jo pošljite na naslov: Posavski obzornik, p.p. 288, 8270 Krško. Najboljše fotografije bomo objavili in nagradili.)

MOOORJE!

V letošnjem šolskem letu smo na šoli dr. Mihajla Rostoharja organizirali dve šoli v naravi. Prva je bila zimska, za učence petega razreda in je potekala na Rogli. Poletna pa je večji projekt, saj je bila organizirana za celo šolo. Potekala je od 13. do 20.6.1998 v otroškem naselju Zveze prijateljev mladine Krško v Nerezinah. Udeležilo se je 49 otrok od prvega do sedmega razreda ter oddelka vzgoje in izobraževanja za otroke z zmanjšano in težjo motnjo v duševnem razvoju.

V soboto 13.6. smo se ob 6. uri odpravili proti morju. Med potjo so nas spremljali sivi oblaki, ki pa niso vplivali na razpoloženje v avtobusu, ki je bilo sončno in veselo, kot dalmatinski melosi, ki smo jih poslušali med vožnjo. Eden najlepših trenutkov je bil takrat, ko smo GA zagledali. "Mooooorje," smo zakričali in marsikaterega od otrok je začel srček hitreje razbijati, saj so takrat prvič zagledali to širo modrino. V Nerezine smo prispeli okoli 13. ure. Medtem, ko smo se razporejali po hiškah, je dežurna skupina že pripravljala mize za kosilo.

Dan nam je potekal približno takole. Po bujenju, ki je bilo ob 7.45 smo imeli telovadbo. V bistvu je šlo bolj za dihalne vaje in raztegovanje v svežem in zdravilnem okolju borovega gozdička. Telovadba je seveda spodbudila naš tek in to dvopomensko - saj smo do jedilnice kar tekli. Ko smo se okrepčali smo že pospravili hišice, popokali malico, brisače, kopalke, vedra, lopatke, žoge, plavutke, rokavčke, obroče, maske, vodne brizgalk... in hitro na plažo. Kadar nam je bilo vreme naklonjeno, smo do onemoglosti izrabljali prej naštete rekvizite, hkrati pa tudi naše noge in roke, glavo, pljuča - še posebno pa so bili neu-

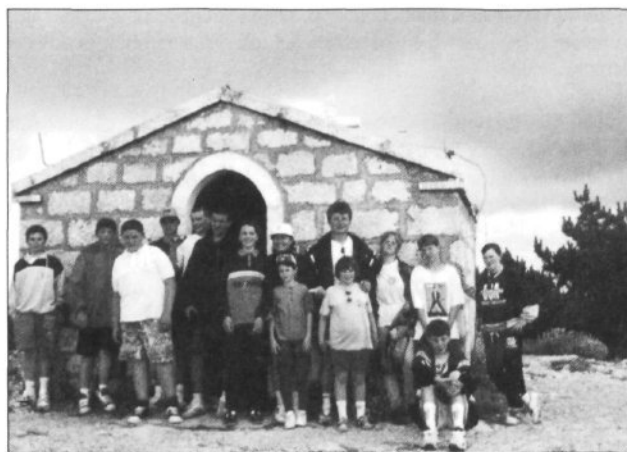
trudljivi tisti učenci, ki so se šele učili plavati. Šolo plavanja je naših, kar trideset neplavalcev, imelo dvakrat na dan in s ponosom dodajam, da se je to število do zadnjega dne znatno skrčilo. Ko pa so nebo prekrili sivi oblaki in je zapihalo jugo, smo vodne aktivnosti malo omejili. Poiskali smo mirnejše zalive in se posvetili ribolovu, družabnim igram in igram z žogo, sprehodom in pa pohodu na Televrin.

Kosili smo ob 13. uri in stvaritve dveh mladih kuharjev iz ZPM moram resnično pohvaliti. Bila sta celo tako prijazna, da so se skupine kar borile katera bo dežurna. Po kosilu in počitku pa smo se zopet prilagajali oblakom in soncu. Večerja je bila ob sedmih. Sledil ji je zbor, kjer smo se pogovorili kako bo potekal naslednji dan, kaj bomo delali zvečer, nagradili dežurno skupino, če si je to zaslužila (vedno si je) in na kratko povzeli dogajanje tekočega dne. Po zboru smo se dvakrat odpravili v Nerezine, dvakrat smo imeli likovno delavnico, kjer smo delali ribe iz naravnih materialov, ki smo jih našli v naselju, morju in gozdu. Dvakrat pa je bil na sporedu ples - prvi je bil na sporedu tretji dan, tako, malo za ogrevanje, hit pa je bil zaključni, kjer so nam celo posodili pravo pravcato ozvočenje. Nепretrgano se je plesalo kar tri ure - ne glede na starost, spol in spretnost. Spat smo se odpravili ob deseti uri in glede na to kako polno in aktivno smo preživeli dan, smo hitro utonili v spanec.

Šola v naravi nam je dobro uspela. Poleg tega, da so otroci preživeli aktivnih osem

dni v prečudovitem okolju otoka Lošinj, ki nudi čisto vodo in zdravilno klimo, imajo takšne oblike dela še drug pomen. Preko druženja in skupnega dela se med učitelji in učenci razvijejo vezi in spoznanja, ki se v šolskem okolju, ki je vezan na predmetnik in čas, težje vzpostavljajo. Poveča se medsebojno spoštovanje, razvije se tolerantnost in strpnost. Pripadnost skupini postane globlja, otroci postanejo odgovornejši in samostojnejši. Vse to pa ne bi bilo izvedljivo tudi brez pomoči sponzorjev, katerim se v imenu celotne šole najlepše zahvaljujem.

Za OŠ Dr. Mihajla Rostoharja
Meta Habinc



DOVABILO
Dan za dnevni si sledijo v prostoru Posavske prireditve, srečanja, dosežki na različnih področjih, ki zaslužijo pozornost širše javnosti. Časopis je edini medij, ki lahko ujame dogodek v trajen spomin in jih pomaga ohraniti kot vzpodbudo drugim, novim.

Sodelujte z nami! Obveščajte nas o dogajanju v bližnjem okolju ali o programih, v katerih sodelujete, kaj načrtujete. Pošljite nam zanimive fotografije in če bi radi trajneje sodelovali, se nam oglasite v pisemcu!

Posavski obzornik
p.p. 288
8270 KRŠKO

NAROČILNICA
posavski **OBZORNİK**

Ime _____
Priimek _____
Ulica _____
Pošta _____
Dne _____ podpis _____

V naročnino 1920 SIT za 12 številke je všteta 20% popust za naročnike. p.p. 288, 8270 Krško

Naročnino bom poravnal-a v 8 dneh po prejemu prve številke.



glasba jo spremlja že od malega

STANKA MACUR

*Zapri oči, slišiš, v moji pesmi spet si ti,
in se stemni,*

prižgejo odra se luči.

Zapri oči, bodi pri meni z mislimi

in čutil boš, v dvorani sva le jaz in ti...

Tako poje naša tokratna gostja, ki jo lahko že vrsto let srečujemo v dvoranah in dvoranicah, v galerijah, avlah, na podeželskih odrih ali v veseli družbi na brestaniškem ribniku. Ob njenem petju poslušalce spreletava tisti prijetni srh ali pa se po njih začno sprehajati mravljinca, o katerih tudi poje v eni svojih pesmi. Vedno se trudi biti enako dobra, neposredna, se razdajati, naj si gre za majhne, naključno zbrane družbe kot za pomembne nastope, sprejeme, proslave... Vedno čuti odgovornost do poslušalcev. Včasih je že jutro, ko zahtevajo, prosijo, moledujejo: "Stanka, daj še tisto, tisto tvojo..."

Od četrtega leta je živel v Mariboru, starša sta bila sicer iz Slovenskih Konjic, ker pa je oče delal pri Metalni, so se pogosto selili, hodili z njim po montažah, tako da sta ji nemir in želja po potovanju nekako prirojena. Tudi glasba jo je začela zgodaj spremljati. Od četrtega do sedmega razreda osnovne šole se je privatno učila igrati harmoniko, v četrtem razredu pa so malo Stanko Jus izbrali v znani mariborski centralni mladinski pevski zbor in od takrat je hodila na vaje, veliko nastopala in z zborom potovala po vsej Evropi. V sedmem razredu osnovne šole je začela hoditi k solo petju, igrala klavir in violino, v samo dveh letih je morala narediti štiri letnike nižje glasbene šole, da je lahko kasneje šla v srednjo glasbeno šolo.

Kako se spominjaš šolskih let?

Zelo veselo. Imela sem veliko prijateljev, s katerimi smo se igrali, peli, v petem ali šestem razredu smo se s kitarami odpravili celo na radio, vendar so nam rekli, da je takih dovolj in da si naj kaj novega izmislimo. S štirinajstimi leti sem že sodelovala v ansamblu, v katerem so bili tudi nekateri profesorji glasbeniki in takrat sem si zaslužila za prstan in še kaj. Sicer pa že v osnovni šoli nisem najbolj marala matematike, fizike, kemije, tudi telovadbe. Imela pa sem rada likovni pouk, umetnost nasploh, književnost, brez slovnice seveda.

Kaj ste takrat poslušali?

Ja, veliko "juge", kar je razumljivo, saj je bilo Tezno pretežno industrijski predel. Joe Maračič-Maki, Mišo Kovač, Boba Stvanovič, od tujih pa Slade, CCR, kasneje Status Quo itd. Spominjam se, kako so bila vrata v naše blokovo stanovanje vedno odprta za moje prijatelje. Po pouku smo prihajali in si v naši kuhinji kuhali razne čorbe, jedli klobase, mama pa nam je pripravljala posebno dobre čaje iz čisto posebnih, samo njej znanih mešanic. V otroški sobi smo lahko pisali in risali po stenah, poslušali glasbo, marsikdo pa je mami zaupal tudi svoje mladostniške





Kot učitelj lahko doživiš razočaranje, ko se trudiš in jemlješ otroke kot sebi enake, potem pa si nenadoma razočaran, saj so še vedno otroci, zameriš pa jim, kot da bi bili odrasli. Poseben problem je, da sem z nastopov navajena veliko tišine, pozornosti, kakršne pri dvajsetih učencih ni mogoče vedno doseči. Če ne pritegnem tudi tistih treh ali štirih, ki klepetajo, mislim, da je nekaj narobe z mano, da ne znam biti dovolj zanimiva. To me prizadene, čeprav vem, da preveč zahtevam od sebe.

težave. Še pozneje, ko sem potovala na gostovanja z zborom, so me radi pričakali, ali pa so celo prišli na naše nastope z avtostopom.

Spoznala si študenta ekonomije in z njim prišla iz Maribora v naše kraje, konkretno v Brestanico? Kako si doživela spremembo okolja?

Tisti čas mi je še vedno pred očmi. Ko sem prišla sem, se mi je razlika zdela zelo velika, težko sem se vživela v ta prostor. Krško, ki je kot nekoliko večji kraj tako razdeljeno, zame nikoli ni imelo duše, kot jo imajo drugi kraji. Novo mesto na primer. V Brestanico pa sem se vedno pripeljala z vlakom in takoj ob izstopu dobila občutek utesenjenosti, kot da ni nikjer nobenega sveta, samo hribi in reka. To me je v začetku prav dušilo, težko sem to preskočila, nekatere moje pesmi so pravzaprav odraz moje takratne stiske. Pogrešala sem množico, saj sem bila vajena promena, velikih izložb, voženj po mestu. Tukaj pa ni (bilo) avtobusa, ki bi pripeljal, kadar bi hotela in me odpeljal, kamor bi hotela. Tudi ljudi ni bilo na cesti, niti otrok, vsaj v primerjavi z Mariborom, kjer sem bila kot blokovska punca navajena nenehnega živčava. Dobro, da dokaj hitro navežem stike z ljudmi. S službo sem dobila nove znance in s pomočjo svojega hobija - glasbe tudi nove prijatelje, zato je bilo lažje. Potem se je seveda pokazalo, da so tudi tukajšnji ljudje odprti, družabni, morda na nekoliko drugačen način

Ali jim nisi tudi ti po svoje pomagala, jih odpirala in popestrila življenje s svojim petjem?

Morda res. Zdaj sem tu zadovoljna, veliko hodim v naravo, naravo čutim kot glasbo, po svoje boleče, a vendar brez nje ne bi mogla. Nisem rada pri miru, odpravim se peš, na primer na Sremič, na poti srečujem ljudi, ki mi ponudijo pijačo in dobro besedo, četudi me ne poznajo. Zelo gostoljubni znajo biti in odprti.

Na osnovni šoli v Brestanici delaš že dve desetletji. Znano je, da v pouk in delo s šolskimi

zbori vnašaš veliko drugačnosti, sproščenosti. Kaj bi lahko rekla o svojem pedagoškem delu?

Vsekakor je to zelo težko delo. Čeprav si zraven otrok lahko večno mlad, uporabljaj njihove izraze in fraze, je mnogokrat potrebno dobro stisniti zobe, da se kontroliraš. Kot učitelj lahko doživiš razočaranje, ko se trudiš in jemlješ otroke kot sebi enake, potem pa si nenadoma razočaran, saj so še vedno otroci, zameriš pa jim, kot da bi bili odrasli. Poseben problem je, da sem z nastopov navajena veliko tišine, pozornosti, kakršne pri dvajsetih učencih ni mogoče vedno doseči. Če ne pritegnem tudi tistih treh ali štirih, ki klepetajo, mislim, da je nekaj narobe z mano, da ne znam biti dovolj zanimiva. To me prizadene, čeprav vem, da preveč zahtevam od sebe. Sicer pa je tudi mnogo simpatičnih trenutkov, saj te znajo otroci spraviti v dobro voljo kot le malokdo.

Kako je prišlo do sodelovanja v kulturnem življenju kraja?

V vsakem manjšem kraju, je šola povezana s krajem, v Brestanici pa še posebej. Zato sem bila kaj hitro vključena v vse mogoče aktivnosti: pri plesu, pri dramski in pevski sekciji, spremljava na klavirju, na harmoniki, s folkloro, in to traja vse do danes, od proslave do proslave, otvoritev, srečanj itd. Poseben izziv pa mi je pomenilo vodenje ženskega okteta, s katerim imamo za sabo že tudi veliko vaj in nastopov.

Prišel je tudi čas, ko smo te kot izvajalko spoznali v Krškem. Na prvi prireditvi Sonce v predalu, ki jo je sredi osemdesetih let pripravil Literarni klub Krško, pa si nastopila s plesno točko?

Res je, a ne vem več, zakaj sem se tako odločila. V šoli sem priložnostno učila otroke plesnih točk. Ples mi je bil vedno užitek, ne glede na vrst. Še danes mislim, da bi mi v resnici ples lahko pomenil celo več kot petje, vendar se nikoli nisem mogla resneje ukvarjati z njim, ker sem od 4. razreda hodila k zboru, ki je imel vaje petkrat tedensko in tudi ob nedeljah. To je bilo kot resen športni trening.

Skrozi sodelovanje z literati so te spoznali širše v Posavju, Novem mestu in drugod po Sloveniji.

Če povem po pravici, so bili to zelo prijetni, a hkrati zelo naporni, celo težki trenutki. Ob vseh naštetih dejavnostih poleg službe, dela z zbori, krajevnim kulturnim društvom in seveda družine, se je bilo potrebno še pripravljati in nastopati z literati, ki so bili takrat ena najbolj aktivnih kulturnih skupin v tem okolju. Pogosto nisem vedela, kako naj uskladim vse obveznosti, a je nekako šlo, danes tega ne bi zmogla več. A bilo je lepo, prijetno. To je bil res tim. Bilo mi je v zadovoljstvo, da sem lahko uglašila in pela tekste literatov, a tudi napor, saj sem se bala kritike. Tudi sama sem začela posvečati več pozornosti besedilom.

In sodelovanje z Romanom Abramom? Takratni duo Abrams je bil nekaj novega celo na slovenski glasbeni sceni ?





Ja, to je bil hec. Roman je bil frajer, jaz pa, po mojem mnenju, nekako nisem sodila zraven. No, naj pojasnim, da sprejemam in cenim vse glasbene zvrsti. Vendar sem se takrat znašla v glasbi, v kateri preprosto nisem doma, zato se mi je vedno zdelo, da ne znam, da ne zmorem enakovredno sodelovati. Ne zato, ker bi želela biti glavna. Romanovo delo cenim in mislim, da bi si zaslužil še mnogo več uspeha, kot ga je imel. Takrat smo precej nastopali s komadi z maxi singla na radiu, televiziji ter v diskotekah po Sloveniji in na Hrvaškem. Posebno pomembne pa so bile izkušnje s snemanja v studiu in če ne bi bilo tega sodelovanja, najbrž sploh ne bi posnela svoje kasete...

Na kaseti Zapri oči je zbranih večina tvojih avtorskih skladb iz osemdesetih let. Že na nastopih s klubom te je najpogosteje spremljal Janko Avsenak, kako je bilo pri snemanju kasete?

Janko je napravil vse aranžmaje za kaseto, kar je razumljivo, saj je najbolj poznal moje pesmi, ki jih je mnogokrat preigral ob različnih priložnostih. Mnogim, ki me poznajo kot odprto in dinamično, se je zdela kaseto zelo otožna, celo žalostna. Mene tak vtis ne čudi, saj moje pesmi nastajajo iz takšnega razpoloženja. Za razliko od mnogih drugih glasbe namreč ne ustvarjam zaradi glasbe, ampak ker mi to pomeni neko vrsto pogovora, notranjega obračuna in sprostitve. Nekakšna terapija je to. Če bi imela namen delati glasbo zaradi glasbe in uspeha, bi delala mnogo bolj živahne skladbe.

In kdaj lahko pričakujemo tvojo naslednjo kaseto ali ploščo?

Nimam pojma. Zdaj je malo zatišja. Pred dvema letoma sem začela snemati v Novem mestu, vendar sem trak pustila kar tam, še po posnetke nisem šla. Ne da se mi ukvarjati z vsem mogočim, kar je potrebno, da izdaš kaseto. Ni mi toliko do tega. Rada bi le slišala, kako zvenijo te nove posnete skladbe, saj imajo drugačen aranžma, bolj rockovski. Čeprav mnogi moji poslušalci pravijo, da bi morala pesmi posneti samo s kitaro, da je vse, kar je več, že preveč... Kar se pa tiče novih skladb, jih imam dovolj, kot solate... Če bi vedela, da bi me kdo znal spremljati tako, kot bi želela, ki bi "dihal" z mano, ne pa da igrata instrument za sebe in glas za sebe. Če ni združeno, ni nič...

Kaj pa, ko slišiš svojo pesem na radiu? Te zamika, da bi še kaj posnela, izdala?

S tem nimam problemov, saj se ne slišim, razen morda v kakšnem lokalju, sicer pa ne poslušam radia. Ne radia, ne plošč, ker preprosto ne morem. Če se že zgodi, mora biti zelo živahna glasba, vse ostalo me spravlja v depresijo, me hitro rani. Zato se poslušanju izogibam, čeprav me glasba spremlja od malega. Direndaja imam dovolj v šoli. Ni redko, da prosim hčerki, punce, dajte malo tišje, ugasnite mi muziko! Ali pa grem raje ven, v naravo. Ker potrebujem tišino..

Maribor je slovenski nogometni center, ali si spremljala minulo svetovno prvenstvo?

Nisem športni tip, imam pa rada ljudi, ki se s športom ukvarjajo. Gledam jih skozi lastno nesposobnost, ki sicer ni dokazana, a tako prepričanje so mi vsadili. Drugače je z mojima hčerkama, ki imata obe šport zelo radi, navijata pa zelo glasno. Jaz rada spremljam športe, v katerih se kaj dogaja, pri nogometu pa te, preden pride do gola, lahko kap "trofi".

Kako je torej s tvojimi načrti?

Nimam planov, nimam ciljev. A ni strahu, vedno se mi kaj zgodi, da se tempo preveč ne upočasni. Če pa govoriva o željah... Ja, želim si potovati. Videla sem takorekoč vso Evropo, rada bi šla dlje, a ne tam, kamor vsi hodijo. Do takrat pa bom še naprej raziskovala naše kraje, vasi, hodila po poteh in gozdovih tu okoli.

Ali gledaš Esmeraldo?

Niti slučajno. A ne gre samo za to nadaljevanko, nasploh ne želim biti odvisna od takih reči, da bi bila vsak dan ob istem času kot privezana. To bi me preveč omejevalo, na ta način izgubiš svobodo, ne moreš nikamor...

Pivo se je pravkar podražilo, kaj praviš na to..?

Nič, me ne prizadene. Jaz sem bolj za vino, zanimivo pa je, da imam raje rdeče, kljub temu da sem (še vedno) Štajerka. Rdeče mi dvigne razpoloženje, belo pa me ponavadi razžalosti...

Tekst in slike: Silvester Mavsar



MINISTRI SI (SPET) PODAJAJO KLJUKE

Čeprav je tudi v majhni regiji oziroma pokrajini (?) na jugu naše dežele nastopilo visoko, le z občasnimi plohami in, žal, tudi z ledenimi dodatki oprano poletje, se življenje (še) ni popolnoma umirilo. Občinski sveti naj bi v drugi polovici meseca julija opravili še zadnje seje (Brežice, Krško), v prvi polovici meseca pa so se kar vrstili obiski na visoki, ministrski ravni. Pri tem je prednjačil slovenski minister za kulturo Jožef Školč z obiskoma v Sevnici in Kostanjevici na Krki. Kulturno naravnani je bil tudi kratki obisk predsednika vlade Drnovška, ki je častni pokrovitelj 2. glasbenega festivala v Brežicah. Še največjo težo naj bi zato imel obisk kar dveh ministrov v Brežicah, in sicer prometnega Antona Bergauerja in ministra za okolje in prostor Pavla Gantarja. Tako so vse tri posavske občine doživele precejšnjo ministrsko pozornost v slabih štirinajstih dneh, kar ni ravno pogosto, še zlasti, ker (še) ni prav predvolilni čas.



Ali so ti obiski prinesli kaj več od že običajnih obljub? Težko bi rekli. Vendar je vsaj tisti del, ki je bil na očeh javnosti, pokazal, da je bilo poleg že običajno (rahlega) strankarskega pridiha vendarle kot skupni imenovalec zaznati dokaj umirjeno, strpno, medsebojno izmenjavo izkušenj in informacij, kakršne si je želeli resnimi funkcionarji in javnimi delavci. Ker o obisku kulturnega ministra pišemo na kulturni strani, naj tu na kratko navedemo, kaj smo lahko slišali od ministrskega dvojca v Brežicah.

Poglavitni del delovnega srečanja s predstavniki brežiške občine so namenili še vedno nerešenemu vprašanju prehoda nove avtoceste skozi oziroma mimo naselja Čatež ob Savi. Pogledi načrtovalcev so namreč še vedno bistveno razlikujejo od želja in zahtev Čatežanov, s katerimi bi radi dosegli čimvečje soglasje še pred javno razpravo. To pa bo izredno težko, saj tako imenovane "tunelske" variante očitno niso sprejemljive tako zaradi cene (Bergauer) kot tudi prenešenega negativnega vpliva na okolje Dvorc in Prilip (Gantar). Župan Avšič je poudaril, da kljub očitnemu razkoraku med obema stranema, še vedno upa, da bi ta del

avtoceste vendarle ne bil prvi primer v Sloveniji, o katerem bi imel zadnjo besedo državni zbor. Povedal je še, da so Čatežani toliko bolj nezaupljivi zaradi negativnih izkušenj, ki jih imajo s sedanjo cesto, zato je potrebno dodatno preučiti vse možne rešitve in jih ustrezno argumentirati.

Glede priključka na avtocesto pod Mokricami ter takajšnjega oskrbnega centra so veliko bližje rešitvam, ki bodo upoštevale zahteve glede varovanja gradu ter ostale naravne in kulturne dediščine. Najbolj konkretno so se na srečanju z ministroma lahko pogovarjali o izgradnji in ureditvi mejnega prehoda Obrežje, za katerega v Ministrstvu za promet in zveze pripravljajo dokumentacijo in ki bo eden širih največjih prehodov s Hrvaško. Marsikaj pa kaže tudi na to, da bo (v razmeroma kratkem času) moral ustrezati zahtevam takoimenovanega schengenskega sporazuma, ki so še posebno ostre. Voznikom, ki se pogosto vozijo na odseku magistralne ceste med Obrežjem in Dmrovim, pa bo najbolj zanimiva informacija in obljuba prometnega ministra, da bodo, kljub predvidenemu začetku gradnje avtoceste za konec naslednjega leta, omenjeni odsek preplastili z asfaltom (že) letošnje jeseni.

Informacija, da naj bi bila v kratkem vendarle podeljena koncesija za graditev spodnjesavskih hidroelektrarn in da naj bi HE Boštanj začeli graditi (že?) v naslednjem letu, je samo podkrepila upanje, da bo Posavje kmalu postalo prizorišče velikih investicijskih posegov države. Kolikšni pa bodo njihovi pozitivni ali negativni učinki na prostor, okolje in predvsem posavsko gospodarstvo, bo nemara odvisno tudi od tega, kako previdno in hkrati široko bomo odpirali vrata ministrom. (S.M.)

V AVGUSTU PRECEJ SEZONSKEGA DELA

Po podatkih Območne enote Republiškega zavoda za zaposlovanje v Sevnici bodo podjetja v Posavju od avgusta dalje potrebovala večje število sezonskih delavcev za delo v kmetijstvu, v glavnem za obiranje sadja in hmelja.

Tako bo Vino Brežice potrebovalo za obiranje hmelja sredi avgusta predvidoma 20 oseb, Mercator Sevnica pa skupno z obiranjem jabolk, ki bo trajalo do oktobra, približno 150 oseb. Sadjarska zadruga Artiče bo v času od druge polovice avgusta do prve polovice oktobra potrebovala 50 delavcev za obiranje jabolk in hrušk. Tron Krško nadaljuje z obiranjem jagod, za katere bo do konca leta po-

treboval približno 95 delavcev. V Evrosadu Krško bodo po 15. avgustu začeli obirati hruške (potrebujejo 50 delavcev), od septembra do sredine novembra pa bodo za obiranje jabolk potrebovali okoli 100 delavcev.

Ker bodo večino navedenih del poskušali izvesti z brezposelnimi osebami v obliki javnih del, naj navedemo, da oblika javnih del vključuje brezposelni osebi plačilo prispevka za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, osnovno zdravstveno zavarovanje, nezgodno zavarovanje in zavarovanje za primer nesreče pri delu ter poklicne bolezni, plačilo v višini 70 odstotkov plače po splošni kolektivni pogodbi za tarifni razred, v katerega so uvrščena

dela, ki jih posameznik opravlja, ter povमितev stroškov prevoza na delo in prehrane. Več o navedenih delih pa bodo zainteresirani lahko izvedeli na Uradih za delo v Brežicah, Krškem ali Sevnici.

tiskarna
GRAFIT
VLADIMIR ABRAM s.p.
DELAVSKA 6, 8281 SENOVO
tel.: 0608/ 79-885

Anketa

KRŠKE PROMETNE ZAGATE

anketa



Marjana Lileg, frizerski salon na Vidmu: "V samem prometnem režimu pravzaprav ne vidim druge možne rešitve od obstoječe. Ker imamo lokal takorekoč na samem delovišču, nam izvajalec vsaj omogoča prevoz čez gradbišče. Naše stranke pa pridejo peš, seveda v manjšem številu, kot sicer, saj mnoge menijo, da je lokal celo zaprt - glede na to, kje se nahaja."



Marija Kastelic, poslovodkinja v prodajalni Labod Krško: "Če govorimo o sami popolni zapor, je bolje, da je ta sedaj za celo delovišče, to je za most in križišče, kakor da bi bila ločeno in dvakrat. Promet nam je upadel v začetku zapore, kasneje pa se je stanje malo popravilo. Naše uslužbenke v glavnem puščajo avtomobile pri tovarni celuloze in pridejo na delo peš."



Franci Škoda, vrtnar z Vidma: "Če se odpravljaš na pot, si je potrebno vzeti rezervni čas, sicer pa se izogibam nakupom na desnem bregu Save, ker je potrebno preko Vrbine na most. Glede na vse skupaj, samo upam, da bo delo vsaj pošteno narejeno, tako da ne bo potrebno že čez nekaj let popravljati mostu ali križišča spreminjati."



Ljerka Petakovič, knjižničarka na Vidmu: "Obvoz v začetku ni bil dobro urejen, primanjkovalo je tabel, signalizacije in obveščnosti. Če greš peš v Krško skozi delovišče, kar je najkrajša pot, ni urejenega pasu za pešce, kjer bi se ti lahko gibali varno in da ob tem ne bi ovirali dela. Glede obiska v knjižnici pa ne morem reči, da so kakšna večja nihanja samo zaradi težav v prometu."

Ivan Pešec iz Krškega, poslovodja v blagovnici na Vidmu: "Od zaprtja križišča pri naši blagovnici, to je 22. junija, ugotavljamo, da nam je dnevni promet upadel povprečno za 33 odstotkov. Število strank se je

opazno zmanjšalo, saj k nam skoraj ni tistih rednih strank, ki živijo v starem delu Krškega."



mimo hiš, sicer bi gotovo vozili čez naša dvorišča."

Rafael Kropec iz Vrbine: "Ker je zaprt most in križišče na Vidmu, poteka obvoz mimo nas. Promet je zelo gost in še hujše je (za voznike), ker je to v tej poletni sezoni. V nočnem času je preveč hrupa, nekateri tudi objestno vozijo in na tem ostrem ovinku kar precej cvilijo zavore. Dobro je vsaj to, da so zaprli cesto za promet



Dulaga Đunlić, šofer iz Krškega: "Preko mostu se peljem vsaj trikrat, štirikrat na dan, ker pač moram in se vedno malo zamudim. Če ni drugače urejeno, bo moralo že biti v redu, ker drugega ni in tudi nihče nas ni vprašal, če je komu to prav ali ne."



Tina Žokalj z Goleka, prodajalka v pekarni Sluga na Vidmu: "Menim, da bi morda lahko malo hitreje delali in bi prej končali to zadevo. V službo se vozim zdaj dvakrat dlje, tudi vstati je potrebno prej. Sam promet v trgovini ni veliko upadel, ker prodajamo osnovno živilo, to je kruh, ki ga vsakdo potrebuje."

S poletjem je Krško postalo veliko cestno delovišče, saj sredi mesta poteka temeljita obnova mostu čez Savo, nekaj kasneje pa se je začela tudi gradnja krožnega križišča na Vidmu. Prav slednja je s popolno zaporo ceste povzročila veliko sprememb v prometu med levo in desno stranjo občinskega središča, s tem pa tudi v odvijanju vsakdanjega življenja Krčanov in okoliških prebivalcev. Kako občutijo nove prometne razmere tisti, ki živijo ali delajo v neposredni bližini gradbišča?



Kdo in zakaj ukinja UNZ Krško

POSAVJE - POKRAJINA

Varnost je vrednota, katere se pogosto zavemo šele v vlogi žrtve, oškodovanca ali drugače prizadete osebe. Razmišljanje o varnosti dobi nekako drugo vsebino, ko smo sami prizadeti s prometno nezgodo, goljufijo, tatvino, nasiljem ali drugo obliko kriminala, ko sami poskušamo zaščititi svoje otroke pred uživanjem mamil, skratka, takrat ko potrebujemo policijsko pomoč. Dejavnost policije je pač storitev države, ki jo občani potrebujemo ter jo kot davkoplachevalci tudi plačujemo. Ocenjevanje uspešnosti policije lahko občani merimo le preko svoje varnosti. In s tega vidika nam je najbrž dopuščeno, da presojava tudi aktualno vprašanje o nadaljnjem obstoju Uprave za notranje zadeve Krško.

Iniciativa ministra Mirka Bandlja, da bi naj ukinili tri uprave za notranje zadeve v Republiki Sloveniji, med njimi pa tudi UNZ Krško, je naletela med občani na različne odmeve. Stališča do tega vprašanja so seveda pogojena tudi z različnimi interesi. Od tistih, ki želijo zaradi lastnega nepoštenega ravnanja oslabilo policijsko dejavnost, do tistih, ki so s trenutnim delom policije nezadovoljni ter pričakujejo od njenega dela večjo učinkovitost. Politični interesi so se opredelili za trenutni "veto", saj so posavski poslanci pri g. ministru dosegli, da se je vprašanje ukinitve UNZ Krško odložilo do konca lokalnih volitev. Kljub temu pa je ukinjanje UNZ Krško še vedno aktualna tema, v tem smislu lahko razumemo tudi imenovanje g. Mihe Molana za vršilca dolžnosti načelnika UNZ Krško za obdobje šestih mesecev.

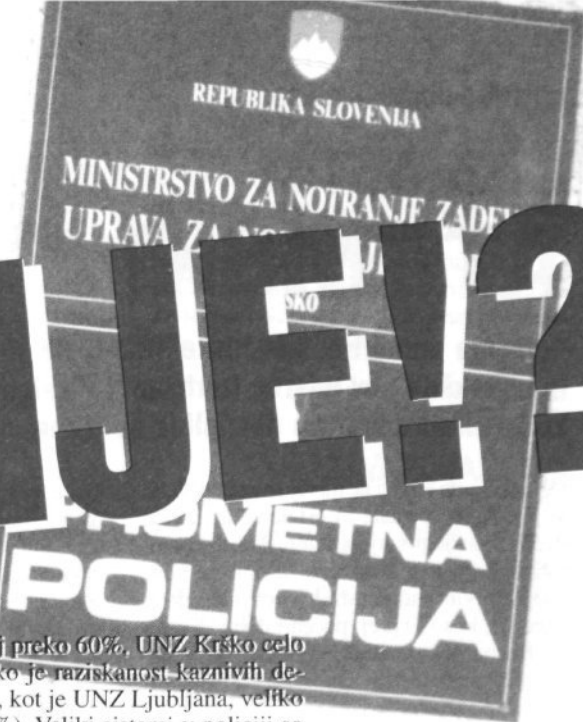
Kaj je v ozadju te ministrove iniciative za ukinitve UNZ Krško? Racionalizacija proračunske porabe je uradno predstavljen vzrok, za katerim se utegne skrivati predvsem močan dolenjski politični lobi in njegove želje po priključitvi vsaj dela posavske regije. Prve korake želijo storiti politiki LDS na področju državne uprave, kjer so s sedanjo ministrsko strukturo nesporno v odlični poziciji. Na novo zgrajena UNZ Novo mesto s svojimi prostorskimi kapacitetami za tretje tisočletje ni zapolnjena, kar le dodatno odpira apetite na varnostnem področju, to je vključitev UNZ Krško v UNZ Novo mesto. Politični interesi so namreč na žalost pogojeni predvsem z interesom pridobivanja moči v posameznih centrih odločanja, pri tem pa pogosto pozabljajo na interese državljanov.

Zakaj nihče iz vrst strokovne javnosti MNZ RS posavskim občanom doslej ni predstavil ciljev in posledic ukinjanja UNZ Krško? Posamezne izjave vodstva UNZ Krško dajejo slutiti, da tudi znotraj



BREZ SVOJE

POLICIJE!?



policije ni bilo strokovnih razprav o tem vprašanju. Očitno so parcialni politični interesi ponovno prevladali nad potrebnimi policijskimi znanji, na žalost pa se bodo posledice takšnega ravnanja verjetno odrazile v znižani varnosti posavskih občanov.

Geopolitični položaj Posavja sam po sebi pomeni našo varnostno izpostavljenost, ki smo jo občutili že ob osamosvajanju slovenske države. Migracijski tokovi, ki jih prinašata magistralna cesta M1 in železniško omrežje, že v sedanji fazi - brez dokončno odprtih poti preko Balkana na Bližnji vzhod - prinašajo tudi povečano kriminalno izpostavljenost. V teh migracijah ne smemo pozabiti 1,5 milijonskega mesta Zagreba, ki tradicionalno povzroča dodatne kriminalne gravitacije na posavski prostor. Gospodarska struktura posavskega prostora zaradi svoje turistične in trgovinske naravnosti le dodatno vzpodbuja in povečuje dnevne migracije ljudi. Poleg pozitivnih lahko negativne posledice teh migracij občutimo že danes v pojavnih oblikah organiziranega kriminala, ko lahko le-temu pripisujemo porast števila uživalcev mamil na območju Brežic, ko zaradi tihotapljenja orožja iz sosednje Hrvaške prihaja do strelskih obračunov med različnimi kriminalnimi populacijami, ko se razvija specifična mejna kriminaliteta itd. Migracijske tokove iz sosednje R Hrvaške občani Posavja torej neposredno občutimo že danes na zmanjšani lastni varnosti.

Obvladovanje kriminalnih pojavov v migracijah z Balkana je eden od temeljnih pogojev za vstop Slovenije v Evropsko zvezo, torej bo tudi v prihodnosti to regijsko značilno varnostno vprašanje le pridobivalo na pomenu. Tako varnost občanov Posavja kot zahteve EU iz schengenskega sporazuma narekujejo obstoj učinkovite policije v našem krajevnem prostoru. Kakršnikoli strokovni argumenti o povečani učinkovitosti policije s preselitvijo sedeža UNZ Krško v dolenjsko metropolo bodo očitno le pesek v oči za vse tiste, ki želijo v Posavju imeti odgovorne policijske uslužbence za boljšo varnost občanov.

V neuradnih stikih s krškimi policisti lahko dobimo še dodatne argumente, ki govorijo proti ukinitvi UNZ. Majhne uprave za notranje zadeve so se v slovenskem prostoru uveljavile kot izredno učinkovite po raziskanosti kriminalitete. Tako so imele vse manjše UNZ v letošnji prvi polovici leta razis-

kanost kaznivih dejanj preko 60%, UNZ Krško celo preko 70%, medtem ko je raziskanost kaznivih dejanj v velikih upravah, kot je UNZ Ljubljana, veliko slabša (celo izpod 50%). Veliki sistemi v policiji so očitno težje vodljivi in manj učinkoviti, zaradi česar utegne biti iniciativa ministra Bandlja po združevanju uprav za notranje zadeve dodatno strokovno vprašljiva.

Nuklearna elektrarna Krško predstavlja ekološko najbolj rizični objekt v državi, glede katerega je na prvem mestu njegovo preventivno varovanje. Vloga policije je tu nesporno pomembna ter pogojena z neposrednimi osebnimi povezavami policistov in ljudi. Podobno so domači policisti prepričani, da ima Posavje negativne izkušnje z odtujenostjo policije od aktualne varnostne problematike Posavja pred letom 1980, ko v našem prostoru še ni bilo uprave za notranje zadeve. Večina sogovornikov je namreč prepričana, da je splošna varnost v določeni regiji vedno boljša takrat, ko so zanjo odgovorni tisti, ki sami živijo v tem prostoru.

Na osnovi navedenega lahko hitro zaključimo, da se je z vidika varnosti prebivalcev potrebno zavzeti za obstoj UNZ Krško. Ministru Mirku Bandlju in njegovemu najvišjemu vodstvu moramo postaviti jasno zahtevo, da je potrebno v obstoječem organizacijskem sistemu končno poskrbeti za dvig kvalitete dela. Kljub temu, da se zavzemamo za "krško polico", smo hkrati zainteresirani za njeno kakovostno preobrazbo. Naša varnost pa se bo prav gotovo dvigovala le z večjo sposobnostjo policije za vzpostavljanje partnerskih odnosov z nami - občani in državljani.

Bojana Mavsar



od sotle do krke in čez...

Komentar

ATOMSKI PINGPONG

Nedavna odločitev slovenske strani, da vloži tožbo proti hrvaški državi zaradi dolgov do nuklearke, je le nekakšen nov udarec (forhand?) v dolgotrajni partiji pingponga, ki ga igrata obe strani že od časa, ko je bila ta športna disciplina še mnogo popularnejša v skupni državi.

Dejstvo je, da Hrvati ne morejo pozabiti, kako je NE Krško postala in ostala edina izmed dveh takrat dogovorjenih atomskih elektrarn, toliko bolj, ker sami niso uspeli zgraditi zadovoljivih nadomestnih virov električne energije, ki so jo prej (poceni) dobivali tako iz Bosne kot ostalih predelov nekdanje države.

Jasno je tudi, da pri tako velikih objektih ne gre le za koristi od proizvoda samega, v tem primeru električne energije, pač pa so taki objekti zanimivi tako v času gradnje, obratovanja, vzdrževanja kot, zlasti v novejšem času, tudi zapiranja. Obstaja ocena, da je v času graditve in tudi prva leta obratovanja hrvaška stran, zlasti po zaslugi dovolj močne in spretne kadrovske zastopanosti na vodilnih mestih v elektrarni, uspešneje koristila "stranske" efekte velike investicije.

Po slovenski osamosvojitvi je prihajalo tudi do postopnega "osamosvajanja" slovenskega dela vodilne ekipe v elektrarni, ki za vse večji obseg zunanjih storitev, zlasti pa vzdrževalnih

del angažira domača, t.j. slovenska podjetja. Z nenehnim poudarjanjem hrvaških dolgov za plačilo dobavljene električne energije in tako imenovanega hrvaškega dela v sklad za zapiranje NEK je njeno vodstvo tudi v javnosti pridobilo nekakšen alibi za ostrejšje ukrepe pri izterjavi.

V ozadju gre najbrž tudi za partijo, pri kateri je v igri veliko manjših, a po zneskih za navadnega občana velikanskih poslov, ki so in bodo še dolgo zanimivi za posameznike in skupine tako na eni kot drugi strani. Sedanja kadrovska sestava (Hrvati jo želijo že nekaj časa spremeniti!) omogoča določeno prednost slovenski strani, a tudi hrvaška je toliko zastopana, da imajo v Zagrebu še vedno dovolj "insiderskih" informacij, torej tudi o morebitnih "nepravilnostih" komercialne narave v elektrarni.

Morda je prav v tej smeri pričakovati povratni (backhand) udarec, ki ga je najavil Zagreb z obljubo, da ima na voljo še nekaj (nepričakovanih?) adutov. Ne da bi se spuščali

v presojo ali so vložena tožba in najavljena protitožba kaj več od taktičnega zastraševanja, ne smemo pozabiti, da gre za objekt, ki stoji in obratuje v naši neposredni soseščini in od katerega občina Krško, ne glede na to, kdo jo vodi, pričakuje tudi v bodoče precej denarja, četudi dobljenega z dolgovernimi kompenzacijami in drugimi posrednimi plačili. Saj ga, vsaj zaenkrat, ni videti pod občinskim soncem junaka, ki bi še sestavil proračun brez atomskega prispevka.

Krško, ki je, vsaj tako je videti, vzelo nuklearko za svojo, je postalo tudi v širšem smislu dragocena lokacija za vse (bodoče) jedrske objekte, za katerimi stoji velik denar in niso brez vpliva in odziva na politični sceni. Usodnejša napaka vodstva NE Krško, elektrogospodarstva ali države, kdor pač vodi strategijo in zadaja posamezne udarce, bi zato lahko imela neslutene posledice. Še zlasti, ker Krčani, čeprav si to neradi priznajo, ostajajo samo včasih bolj, drugič manj zainteresirana publika, ki opazuje igro, ki jo igrajo preko njenega polja. (S.M.)

OBISK IZ OBRIGHEIMA *obisk*

Marsikdo v Krškem je sicer že slišal za mesto Obrigheim v Nemčiji, a le nekateri vedo, zakaj je prišlo do sodelovanja med obema občinama, ki ga seveda niso prekinili niti z osamosvojitvijo, kakor se je to zgodilo, vsaj formalno, s srbsko Bajino Bašto. Kot je Krško kraj s prvo jedrsko elektrarno v Sloveniji (prej Jugoslaviji), tako so v Obrigheimu že leta 1969 pognali v obratovanje prvo nemško nuklearko, ki je tudi enakega tipa kot naša (PWR). Zato so jo obiskale tudi prve skupine funkcionarjev iz Posavja, ki so se seznanjali z novo tehnologijo v bolj razviti Nemčiji.

Kasneje, ko je krška elektrarna že obratovala, so medsebojne stike navezali športniki, kulturniki in druge skupine iz obeh občin. Ena od konkretnjših oblik je vsakokor vsakoletna udeležba naših kmetič na vsakoletnem Killianovem sejmu v Obrigheimu.

V prvi polovici meseca julija je v Krško prispela delegacija iz Obrigheima, pod vodstvom tamkajšnjega župana Lauerja, ki so ga spremljali nekateri člani občinskega odbora, vodilna moža njihove elektrarne in predstavniki gasilcev.

Prvi in drugi dan obiska so si gostje iz



Nemčije ogledali nekaj kulturnih in turističnih zanimivosti, nato pa so jih sprejeli na občini župan Danilo Siter, predsednik občinskega sveta Franci Bogovič, podpredsednik Stane Dvoršek, nekateri predstavniki strank, v imenu NE Krško pa Janko Špiler, vodja splošnega in kadrovskega sektorja.

Poleg običajnih vljudnostnih pozdravov in medsebojne izmenjave informacij smo ob srečanju lahko zasledili željo po čvrstejšem gospodarskem sodelovanju in zlasti s strani predstavnikov NE Obrigheim po konkretnjši izmenjavi izkušenj z osebjem NE Krško, ki so jo obiskali naslednji dan. Zanimivo je, da so v nemški elektrarni zamenjali uparjalnike že v osemdesetih letih.

Na sliki: Izmenjava daril med županoma Krškega (Danilo Siter) in Obrigheima (Roland Lauer).

EVROPSKE IDEJE NA KOLESIH

Po brežiških ulicah je v soboto, 4. julija 1998, vozila večja skupina kolesarjev različnih starosti iz Francije, Nemčije, Madžarske in Poljske, ki v okviru tradicionalnega potovanja (EUROTOUR) po evropskih državah spoznavajo tamkajšnje kraje, ljudi in običaje ter širijo ideje o združenji Evropi. Pred občinsko

stavbo je svojevrstne ambasadorje sprejel brežiški župan Jože Avšič, nato pa so si kolesarji na hitro ogledali brežiški grad in zbirke Posavskega muzeja. Seveda jih je najbolj navdušila akustična viteška dvorana, v kateri je eden izmed udeležencev poskrbel za prijetno presenečenje in očitno večše zapel kolegom in gostiteljem. Potem so se kolesarji napotili še v cerkljansko vojašnico, v kateri je potekalo srečanje veteranov obeh vojn, zatem pa so potovali naprej proti Ljubljani.



NE IŠČEJO POMOČI

Zvonimir Škofljanec je na junijski seji Občinskega sveta Brežic postavil vprašanje o problematiki razširjenosti mamil v brežiški občini. Dr. med. Ksenija Žnidaršič je kot vodja Centra za zdravljenje odvisnosti od nedovoljenih drog je pripravila pisni odgovor v katerem navaja, da je zloraba drog tako v brežiški občini kakor v celotnem Posavju v porastu.

Na to kaže podatek, da se je število obravnavanih odvisnikov (13) od septembra lanskega leta, ko je bil Center ustanovljen, skoraj potrojilo. Predvidevajo, da je realna ocena prav gotovo dosti višja, saj so primeri, ki jih obravnavajo, odvisniki od heroina, ostalo pa daje slutiti, da gre za veliko razsežnost uporabe marihuane in novih sintetičnih drog pri mladostnikih v našem prostoru, ki pa, na žalost, ne iščejo pomoči.

Oceno je podala tudi Marjetka Žigante, sicer direktorica Centra za socialno delo v Brežicah, kjer prav tako ugotavljajo, da se sami odvisniki in njihovi starši na njihov naslov obračajo zelo redko oz. v dosti manj primerih, kot je ta socialno patološki pojav razširjen. Pri tem tudi poudarja, da morajo v

procesu uspešne rehabilitacije odvisnika biti vključena tudi njegova družina in druge osebe, ki mu veliko pomenijo.

POSAVJE - SKUPNO OGNJIŠČE

Tako ime nosi poletna šola, ki so jo doslej že petkrat organizirali v različnih krajih Posavja s pomočjo Območne enote RZZ in drugih sponzorjev. In kaj so zapisali ob zaključku?

“Prvič pred petimi leti v Sevnici, kjer so mladi (skupaj z mentorji) v štirih delavnicah preverjali svojo ustvarjalnost. Ogenj je bil še mlad. In letošnja poletna šola spet v svojem rojstnem kraju. Sicer nekoliko starejša, toda še vedno otrok, zvedav, radoživ, tudi nagajiv in trmast. Tudi ogenj še ni pogasnil. Letos so ga razpihavali zvesta čuvarja prof. Alojz Konec, mentor likovne delavnice in prof. Alenka Žuraj, vodja poletne šole in hkrati mentorica literarne delavnice, pridružil se jima je prof. Dušan Klenovšek, mentor naravoslovne delavnice. In udeleženci? Polovica Posavčanov, ostali iz drugih slovenskih regij. Večina prvič, nekaj “veteranov”, Med njimi tudi eden, zdaj že študent, ki prihaja vsako leto.”

Na zaključni prireditvi, ki je bila 4. julija na sevniskem gradu, so udeležence in obiskovalce pozdravili Tone Koren, direktor OE Sevnica, France Belčič, pomočnik direktorja RZZ in Slavko Vilčnik, član UO RZZ. Zanimivo, bogato in prijetno predstavitev delavnic je s svojimi pesmimi popestrila Stanka Macur.

PETDESET LET ZAVAROVALSTVA

Že v začetku letošnjega leta je Območna enota Zavarovalnice Triglav v Krškem razpisala natečaj za izbor najstarejše zavarovalne police na področju Posavja, s čimer je želela na svojevrsten način obeležiti okrogli jubilej - petdesetletnico zavarovalstva na našem območju.

Na posebni slovesnosti, ki je bila v petek, 10. julija 1998, v Krškem, so za najstarejšo razglasili zavarovalno polico iz leta 1917, s katero sta Franc in Ivana Siderman zavarovala stanovanjsko hišo v Okroglicah. Tudi drugi zbrani dokumenti v tej akciji pričajo o tradicionalni skrbi naših ljudi za varovanje premoženja. Po končani slovesnosti, katere se je udeležila tudi direktorica Zavarovalnice Triglav Nada Klemenčič, so si prisotni lahko ogledali pred kratkim obnovljene poslovne prostore krške območne enote.

SINDICIRANO POSOJILO ZA BANKO CELJE

V sredo, 15. julija 1998, so v prostorih Celjske mestne hranilnice podpisali pogodbo o najemu sindiciranega posojila v višini 20 milijonov DEM. Banka Celje se je za pridobitev takšnega, razmeroma ugodnega posojila za dobo 7 let in 1 dan, od sindikata avstrijskih in nemških bank odločila zaradi pomanjkanja dolgoročnih virov financiranja in na podlagi povpraševanja svojih komitentov po takšnih posojilih. S pridobljenimi sredstvi po zelo ugodni obrestni meri bo Banka Celje znatno izboljšala strukturo virov financiranja banke.

Ali ste že naročili vaš edini lokalni časopis
posavski
OBZORNİK
 Kaj bi ga iskali ali si ga sposojali, pokličite
0608/ 20-320!
 Uredili bomo, da boste redno prejeli svoj izvod!

KUSELJ NAJVIŠJE

Na 7. odprtem prvenstvu Međimurja v amaterski radiogoniometriji na 144 MHz (UKV), ki je bilo 11.7.1998 v Murskem Središču na Hrvaškem, je ekipa radiokluba Krško ponovno segla po visokih uvrstitvah. Med devetimi sodelujočimi radioklubi je krški klub osvojil skupno 3.mesto, v kategoriji: DAME je Cvetka Mavsar osvojila 2.mesto, med JUNIORJI je Darko Arh zasedel 4.mesto in Damjan Klinec 5.mesto, v kategoriji VETERANI pa je Janez Kuselj osvojil najvišje - 1.mesto.

POSTALI SMO KOLESARJI

V 3.r. smo vsi radi hodili h kolesarskemu krožku. Ko smo že veliko znali, smo pisali teste in jih uspešno opravili. Komaj smo čakali, da smo se začeli voziti s kolesom. Morali smo vložiti veliko truda, da smo bili pripravljeni za preizkus. Pri tem so nam



veliko pomagali policisti iz Krškega. Ko nas je čakala zadnja vožnja, smo bili vsi trdi od strahu. Vedeli smo, da jo moramo opraviti brez napak. Bili smo veseli, ker smo vsi opravili izpit. Nestrpno smo čakali na podelitev izpitov. Podelil nam jih je policist, gospod Ivan Kostrevc. Tako smo tudi mi postali pravi kolesarji. S KOLESOM SE BOMO VOZILI LE S ČELADO! (Učenci 3.r. OŠ Koprivnica)

POZDRAV IZ NEREZIN

Tik pred zaključkom redakcije smo obiskali tudi skupino otrok, ki v organizaciji Zveze prijateljev mladine Krško letuje v počitni-



škem naselju Nerezine na otoku Lošinju. V prvi izmeni je 41 otrok iz sevniške in krške občine, predvsem takih, ki imajo zdravstvene težave. Medtem, ko bomo to objavili bodo otroci sicer že doma, vendar kljub temu bralcem in staršem pošiljajo lepe morske pozdrave in sporočajo, da se imajo dobro.

NA ZDRAVJE

Na otvoritvi razstave Goršetrovih slik in plastik, ki je bila 17. julija 1998 v Lamutovem likovnem salonu v Kostanjevici na Krki, se je zbralo veliko tistih, ki kaj pomenijo v kulturnem in političnem življenju v krajih blizu in nekoliko dlje od Kostanjevice. Zato tudi ni manjkalo fotografov in drugih beležnikov



“NIKOLI SAMI '98”

Pod sloganom “Kadar boli življenje - Rdeči križ in Vi”, poteka humanitarna akcija zbiranja sredstev Rdečega križa Slovenije. Vsa gospodinjstva v Sloveniji kakor tudi pravne osebe, skupaj jih je bilo kar 78.000, so preko pošte prejeli prošnjo za pomoč. Nanjo se je do konca meseca junija odzvalo že 15.014 donatorjev, pravnih in fizičnih oseb, ki so svoja sredstva namenjali predvsem socialno ogroženim posameznikom in družinam oz. za program pomoči revnim in brezposelnim. Sicer pa se v teh socialno-humanitarnih programih denar lahko namenja tudi za letovanje otrok iz socialno ogroženih družin, kot pomoč bolnim, invalidnim in ostarelim, pomoč ob naravnih in drugih nesrečah, za preprečevanje vseh vrst zasvojenosti, za delo z mladimi, pomoči pa so deležni tudi brezdomci.

Rdeči križ Slovenije se zahvaljuje vsem, ki so sredstva že nakazali kakor tudi tistim, ki boste po svojih močeh ta sredstva še prispevali.

ŽR: Rdeči križ Slovenije 50101-678-51579, humanitarni prispevek 018, s pripisom črke programa, ki mu želite nameniti sredstva.

VITEZI IN ČAROVNICA

V okviru drugega festivala stare glasbe Brežice '98 smo lahko v parku pod gradom na toplem poletni večer spremljali namesto zaljubljenih parčkov ognjevite vrance in njihove jezdece, ki so se spopadali na Aronovem viteškem turnirju. Na grajskem dvorišču so nam organizatorji skušali prikazati stare čase s srednjeveško tržnico, posebno obiskano pa je bilo večerno sežiganje čarovnice, ki mu je sledil krajši ognjemet.



KRŠKO SE JE PREDSTAVILO

V času od 13. do 18. julija 1998 se je v okviru kulturno-turistične razstave Slovenske občine se predstavljajo v ljubljanskem potrošniško-informativnem centru Domus predstavila tudi občina Krško. Ob de-



gustacijah domačih jedi, predstavitvi domače obrti, nastopih ljudskih pevcev in godcev so sodelovala nekatera turistična društva (Zdole, Kostanjevica, Brestanica), kulturne skupine in turistične kmetije.

V SELAH SO PRAZNOVALI

V krajevni skupnosti Dobova so se letos že drugi odločili, da praznujejo krajevni praznik izven središča KS, torej v posameznih vaških skupnostih. Letos je bilo veselo v Selah pri Dobovi, kjer so vaščani odprli prenovljeni gasilski dom, s katerim so tamkajšnji vaški skupnosti zagotovljeni še boljši pogoji za delo in sodelovanje na različnih področjih.



NAŠTEVANJE

Ko je poletno pristrženi slikar Jože Marinč (na sliki desno) na družabnem srečanju ob Goršetovi razstavi v Kostanjevici oznanil, da



bo jeseni naposled zagledala luč sveta njegova monografija, za katero bo potrebno odšteti 5.000 tolarjev, ga je krški župan Danilo Siter brž potolažil, da bo vsak kandidat za novega župana kupil vsaj en izvod, če le da kaj na svojo kandidaturo, pardon, na kulturo. In mu je takoj naštel vse potencialne kandidate. Ampak, Jože, glej, da bo knjiga izšla še pred volitvami, dodajamo mi.

ŠOLA DEDKOV IN BABIC

Na sevniškem gradu bo poleg same mogočne zgradbe, njenega dvorišča in številnih likovnih ter drugih zbirk o izgnan-



cih, gasilstvu, športu, zlasti mlajšim obiskovalcem zanimivo videti in sesti v stare klopi učilnice iz prve polovice tega stoletja, v kateri ne manjka niti palica, kot takrat "popularni" vzgojni pripomoček.

BREŽICE ŽE V EVROPI

Medtem ko se v sosednji občini hvalijo z atomsko elektrarno in še z nekaterimi atributi zahodnega tipa, so v Brežicah pohiteli in začeli pri repu. Kot je bilo v navadi v srednjem veku, je brežiški župan Jože Avšič ob strokovni asistenci šefa brežiškega muzeja Teropšiča ročno razvil evropsko zastavo čez bal-



kon brežiškega gradu - v znak, da je trdnjava padla - pod pritiski Evrope. Kaj bodo na tako naglico dejali domači kmetijci, nam do zaključka redakcije ni uspelo izvedeti.



POČITNIŠKE AKTIVNOSTI ZA OTROKE

Obveščamo otroke in starše, da bo Društvo IZVIR izvajalo počitniške aktivnosti za otroke v starem delu Krškega, v parku poleg knjižnice. Počitniške aktivnosti se bodo izvajale v začetku avgusta in sicer od 3. do 7. avgusta v času od 9. do 13. ure. Otroci pridejo vsak dan ob 9. uri pred knjižnico. V primeru slabega vremena bodo počitniške aktivnosti v prostorih društva, ki so poleg parka in v gasilskem domu.

Program bo raznolik in zanimiv, tako da bo vsak otrok našel nekaj zase. Odvijale se bodo delavnice: likovna, športna, kuharska, frizerska, taborniška, ekološka in veliko različnih iger. Udeležba je brezplačna, otroci bodo dobili tudi malico in sok. Vabljeni!



NOVI KRŠKI MOST ŠE VISI V ZRAKU

V junijski številki Posavskega obzornika smo že pisali o novi krški obvoznici in predstavili mnenje Starovaščanov, ki graditvi nasprotujejo oz. nasprotujejo načrtovani trasi, ki neposredno posega v njihovo življenjsko okolje. Čeprav so ideje že stare in rešitve že dolgo pripravljajo, je zdaj (kot že večkrat) prišlo do časovne stiske, saj bo v zelo kratkem času očitno potrebno sprejeti odločitev, ki bo v vsakem primeru imela daljnosežne posledice za Krško in njenih sedem do osem tisoč prebivalcev.

Občina Krško je prvotno shemo obvoznice z izhodom izven naselja Stara vas na Sloko cesto sprejela že leta 1982 (kot varianta 5) v urbanističnem načrtu in jo tudi zajela v dolgoročnem planu za obdobje leta 1986-2000. V letu 1994 je bila sprejeta nekoliko spremenjena varianta, ki pa jo je predlagala Republiška uprava za ceste na podlagi Študije prometnih tokov v mestu Krško, ki je pokazala, da prvotno omenjena varianta pravzaprav ne rešuje prometne problematike (preveč se oddalji od mestnega središča Videm), ki nastaja v Krškem na obeh bregovih Save, čemur smo priča tudi sedaj, ko se izvajajo sanacijska dela na mostu.

Podjetje IBT Trbovlje je na podlagi omenjene študije pripravilo v letu 1996 idejni projekt te "sporne" obvoznice. Ta bi potekala od križišča pri Nakupovalnem centru Krško, mimo poslovnih zgradb Alufinalla in Job - Avto Puntar ter Cestnega podjetja Novo mesto - sektor Krško, kjer bi prečkala z novim mostom Savo ter se priključila na že obstoječo cesto ICEC - NEK. Od tam bi se nadaljevala preko sadovnjaka mimo transformatorske postaje proti Cesti 4.julija na videmski strani in "sestopila" na cesto R 362 v Stari vasi nasproti cerkve sv. Mihaela, kjer je cesta s 6 m dovolj široka za križišče s primerno, najverjetneje semaforizirano signalizacijo.

Kaj bi pravzaprav s tem pridobili? Na kratko bi lahko zapisali, da se bo s tako izvedbo razbremenilo križišče na starem mostu kakor tudi videmsko križišče, ker bi se prometni tokovi porazdelili, še najbolj pa bi bilo prizaneseno najbolj obremenjeni Cesti 4.julija v odseku križišča in odcepa s Cankarjevo ulico v smeri Stare vasi, ki jo dnevno prevozi preko 14.000 vozil. Potemtakem obvoznica, ki bi ji lahko rekli tudi cesta lokalnega pomena, ne rešuje samo obstoječega prometa, ampak bi bil ta

prepolovljen tudi v sami Stari vasi. Razredčen bi bil tudi tovorni promet, ki ga pot ne vodi več proti centru mesta, temveč se loči pri Nakupovalnem centru in izstopi že na cesti ob Savi v bližini ICEC-a, kamor je največ tovornega prometa tudi namenjeno. Tranzitni promet proti Stari vasi pa bi bilo, po besedah načrtovalcev, mogoče izločiti z administrativnimi ukrepi.

Omenjena cesta bi tudi v prihodnosti vodila mimo NEK ob reki Savi v Brežice, na kar računajo tudi v sosednji občini, saj bodo Brežičani ob graditvi svojega križišča pri Intermarketu (priprave že potekajo) zgradili tudi peti

popolno mrtvilo. Ni pa mogoče zanikati dejstva, da bi bile bolj izpostavljene hiše v neposredni bližini novega križišča. A žal še ni bilo ceste, ki bi bila zgrajena na "zadovoljstvo in odobravanje" vseh strani. Ker pa ne gre samo za Starovaščane, temveč za rešitev prometne problematike v mestu Krško, bi bilo prav gotovo potrebno še enkrat strpno pretehtati argumente ene in druge strani, kajti časa za odločitev in sprejem lokacijskega načrta zmanjkuje.

Delitev lokacijskega načrta namreč ni možna. To pomeni, da bo potrebno sprejeti ali zavrniti omenjeno varianto obvoznice, s tem pa tudi novi



most čez Savo. V primeru pozitivne odločitve je potrebno pohiteti z vsemi dovoljenji in že v mesecu oktobru sprejeti lokacijski načrt. Most bi lahko pričeli graditi takoj v naslednjem letu, saj se načrtovani prevoz uparjalnikov nezadržno bliža. V nasprotnem primeru bo tovor potoval preko Brežic, kjer bodo obnavljali cestno infrastrukturo in kjer se menda republiškega denarja in prednosti, ki bi jih bili deležni, ne branijo, pač pa si zanje močno prizadevajo. Kdo bo torej hitrejši, kdo spretnejši, kdo denar takorekoč "pobral s ceste"? Krško

ga vsekakor ne bo deležno, če se odpove prevozu uparjalnikov, graditev omenjene obvoznice v drugačni varianti pa se bo pomaknila še za vrsto let.

Tistim, ki se bodo odločali, seveda ne bo lahko. Odločali bodo v imenu vsega "ljudstva", odločitev pa ne bo mogla biti v skladu z interesi in željami vsakega posameznika. Upamo lahko le, da vsaj v tem primeru strankarski veljaki ne bodo zakuhalo prevročega volilnega golaža, kajti mostovi (zaenkrat) še ne padajo z neba vsaka štiri leta.

B. Mavsar

krak, na katerega naj bi se ta medmestna cesta priključila. Tudi Stara vas bi bila v tem primeru dodatno prometno razbremenjena, vsaj kar se tiče vozil, ki bi prihajala z desnega brega Save. Če ne prej, bo ta povezava z Brežicami postala bržkone aktualna ob zgraditvi avtoceste, na kateri bo stala cestninska postaja in je prav gotovo večina domačinov iz obeh občin ne bo uporabljala za medkrajevni promet.

Prav tako pristojne službe menijo, da ne bo prišlo do povečane emisije izpustnih plinov in hrupa, ker bi potekalo manj prometa čez strnjeno naselje Stara vas, za nočne ure, nedelje in praznike pa tako vemo, da Krško zapade skoraj v

ZZZS

V PRIČAKOVANJU

prve vzajemne zavarovalnice prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj

Nedavno sprejeti amandmaji k Zakonu o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju v svojih določilih zavezujejo vse ponudnike prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj za doplačila, da organizirajo svoje delovanje na področju prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj po načelih vzajemnosti. Takšno vizijo je Zavod že zapisal tudi v svojem strateškem razvojnem programu zdravstvenega zavarovanja. Spremembe, ki jih je na področju zdravstvenega varstva uvedel Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju leta 1992, so bile predvsem v tem, da je posameznikom naložil del odgovornosti za socialno varnost in mu hkrati dal možnost, da svobodno izbira oblike, načine in obseg zavarovanj za različna socialna tveganja. Zavarovanje celote socialnih tveganj je zagotovil z uvedbo obveznega in prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja.

Zahteve po upravljanju zdravstvenih storitev so v stalnem porastu, takšne trende pa je moč pričakovati tudi v prihodnje. Vseh potreb zavarovancev tako tudi v prihodnosti ne bo mogoče zagotoviti s solidarnostjo v obveznem zavarovanju, temveč si bodo morali zavarovanci določeni del teh pravic zagotoviti s prostovoljno vključitvijo v eno izmed oblik vzajemnega zavarovanja.

Glede na to, da si Zavod prizadeva za uveljavitev neprofitnih zdravstvenih zavarovanj, ki bi delovala na prostovoljni osnovi, je njegovo delovanje usmerjeno k ustanovitvi nove družbe in sicer družbe za vzajemno zavarovanje. Le-ta naj bi se uveljavila kot prva specializirana zavarovalnica na področju prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj v Sloveniji. Nanjo bi se, kot to določa Zakon, prenesle vse zavarovalne pogodbe in tudi vsa sredstva, torej vse dosedanje pravice in obveznosti.

Posamezniki naj bi se kot do sedaj prostovoljno zavarovali za posamezna tveganja oziroma negotove dogodke, katerih posledica so stroški, povezani z opravljenimi zdravstvenimi storitvami, ki niso pravica v obveznem zavarovanju.

Značilno za vzajemno zavarovalnico je, da je last članov družbe, ki preko skupščine odločilno vplivajo na njeno poslovanje. Tako se zavarovanci pojavljajo v dveh vlogah; na eni strani kot zavarovanci, ki uveljavljajo pravice iz sklenjenih zavarovanj in

na drugi strani kot aktivni člani družbe, ki torej preko skupščine odločajo o bistvenih vprašanjih v zvezi z delovanjem družbe. Namen vzajemne zavarovalnice ni v pridobivanju dobička, kot to velja na primer za delniško družbo. Njen glavni cilj je zadovoljevanje interesov članov družbe v smislu zagotavljanja zdravstvenih storitev po načelu izravnave odhodkov in prihodkov in ob čim nižjih stroških poslovanja.

Člani družbe plačujejo zavarovalno premijo kot akontacijo, katere višina zagotavlja predvsem varnost zavarovanja in likvidnost pri izplačilu zavarovalnin. Varnost plasiranih sredstev, njihovo oplemenitenje in odvajanje za zakonsko določene rezervacije bodo glavne naloge vzajemne zavarovalnice. Z oblikovanjem rezervacij se bo zavarovalnica zagotavljala zdravstvena in socialna varnost za življenjska obdobja, ko so zdravstvena tveganja in višina odškodnin višja od povprečno pričakovanih. V ospredju aktivnega poslovanja zavarovalnice bo zagotavljanje kvalitetnih in zanesljivih zdravstvenih storitev ter izpolnjevanje pogodbenih obveznosti tako do zavarovancev kot tudi do izvajalcev zdravstvenih storitev. Tudi to je Zavod že zapisal v strategiji razvoja prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja. Da bo Zavod tudi v prihodnje realiziral zastavljene cilje, mora voditi ustrezno politiko premij, ki zagotavlja stabilnost poslovanja prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja in pričakovan nivo zdravstvene varnosti. V letih 1996 in vse do februarja 1998 Zavod ni spremljal višine

premij za doplačila. Upošteva je popuste v skladu s premijsko politiko so zavarovanci povprečno vplačevali premijo v višini cca 1656 Sit mesečno. Rezultati finančnega poslovanja v letu 1997 pa so zahtevali nujno povišanje premije. Tako se je premija s 1. februarjem povišala povprečno za 360 Sit in s 1. junijem še za 246 Sit do 492 Sit, odvisno od višine popusta, ki pripada posameznemu zavarovancu. Planirani rezultati poslovanja v letu 1998 morajo po določilih Zakona o zavarovalnicah zagotoviti finančno rezervo, ki bo zagotavljala materialne pogoje za ustanovitev družbe za vzajemno zavarovanje.

Zavod, kot naslednik prejšnjih oblik organiziranosti in sedanji izvajalec prostovoljnega zdravstvenega zavarovanja se lahko pohvali s svojo tradicijo, strokovnim znanjem, dobrim poznavanjem problematike na tako specifičnem področju, kot je zdravstveno zavarovanje. Kot takšen bo z jasno začrtano poslovno politiko in s postavljenimi strategijami na področju prostovoljnih zdravstvenih zavarovanj, tudi v bodoče deloval predvsem za zadovoljevanje potreb svojih zavarovancev. Ustanavljanje vzajemne družbe je nov korak v tej smeri, ki bo zavarovancem, tako kot doslej pri Zavodu, nudila prostovoljna zdravstvena zavarovanja, ki so dobra naložba za danes in brezskrbno starost za jutri.

Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije

**Plavalni klub Celulozar Krško****USPEŠNA PLAVALNA SEZONA****Državno prvenstvo za mlajše
dečke in deklice
NAJMLAJŠI VELIKO OBETAJO**

Moštveno in posamično državno prvenstvo Plavalne zveze Slovenije za mlajše dečke (do 12 let) in deklice (do 10 let) se je odvijalo dve soboti zapored in sicer 4.7. 1998 v Novi Gorici in 11.7. 1998 v Radovljici. Tudi tokrat so se najmlajši krški plavalci vrnili domov z večimi najvišjimi uvrstitvami, še posebej uspeh pa predstavlja osvojenost 6. mesta v ekipni konkurenci 18-klubov.

V Novi Gorici je Sara Hojski (88) zasedla 2. mesto na 100 m delfin (1:27,18) in dvakrat 3. Mesto (50 m prosto (0:36,03) in 50 m prsno (0:47,13), prav tako pa je 3. mesto osvojil tudi Jernej Omerzel (87) na 200 m mešano (2:57,35). V Radovljici je Sara Hojski trem kolajnam iz Nove Gorice dodala še dve bronasti: na 50 m delfin (0:38,60) in 100 m prosto (1:15,30), Jernej Omerzel pa je ohranil 2. mesto iz zimskega državnega prvenstva na 200 m prsno s časom (3:12,46), kakor tudi 3. mesto na 100 m prsno (1:32,15). V zadnji, najdaljši disciplini dneva - 400 m prosto, pa je srebrno kolajno priplavalala Nina Andrijaševič (88), s časom (5:57,58).



Na sliki: Nina Andrijaševič



Na sliki: Najmlajše plavalke in plavalci Celulozarja veliko obetajo

**Pokal mesta Maribor
PAVLIČ TRETJI V MARIBORU**

V Mariboru je v petek, 10.7. in v soboto, 11.7., potekal mednarodni plavalni miting za pokal mesta Maribor, ki so se ga udeležili tudi plavalci kategorije kadeti krškega Celulozarja. Pavlič Franci je osvojil dvakrat 2. mesto in sicer na 400 m prosto (4:35,38) in na 200 m prosto (2:10,90), s tem pa je po seštevku dveh rezultatov (točkovanje) dosegel skupno tretje mesto in zaslužen dobi denarno nagrado. Uspešna sta bila tudi Jevnik Tomaž z osvojenim 3. mestom na 400 m prosto (4:40,71) in Marušič Jaka s 3. mestom na 100 m prsno (1:16,66).

**Državno prvenstvo za dečke in deklice
USPEH DESETLETJA**

V Kranju je potekalo moštveno in posamično državno prvenstvo v plavanju za dečke in deklice, katerega so se udeležili tudi mladi plavalci iz Krškega. Z naslovom državne prvakinja v disciplini 100 m delfin (1:13,89) se je domov vrnila Nika Jevnik, drugo mesto na 200 m delfin (2:26,95) in tretje na 200 m kravl (2:12,75) je osvojil Jaroslav Kovačič, medtem ko je Dimitrij Sobotič osvojil srebro na 100 m delfin (1:04,31). Državni prvak v mlajšem letniku je v disciplini 100 m kravl tudi Furst Mitja, ki je poleg tega osvojil še tretja mesta na 200 m mešano, 200 m kravl in 100 m delfin. Drugo mesto na 100 m hrbtno je osvojil Brežičan Miljanovič Goran

(1:14,46), s tretjimi mesti pa so presenetili Žafaran Matic, Rostohar Petra ter Žičkar Dolores. Poleg tega so plavalci Celulozarja nastopili še 29-krat v A oziroma B finalu, kar jim je na koncu prineslo odlično 5. mesto v ekipnem tekmovanju, kar je najboljša uvrstitev v zadnjih desetih letih.

Boštjan Bajc

**Absolutno prvenstvo Slovenije
DOBRA FORMA NAJSTAREJŠIH**

Na prvenstvu v Ljubljani od 17. do 19. julija 1998 je sodelovalo 181 plavalcev iz 14 slovenskih klubov, med njimi tudi 9 plavalcev iz krškega Celulozarja, ki so s tem preverjali formo pred mladinskim in kadetskim državnim prvenstvom. Na članskem absolutnem prvenstvu so se med 8 najboljših (A-finale) uvrstili: Rok Kerin na 400 m mešano (6. mesto), Franci Pavlič na 1500 m prosto (6. mesto), štafeta 4 x 100 m mešano (6. mesto), štafeti 4 x 100 m prosto in 4 x 200 m prosto sta dosegli 7. mesti. V mali finale (9. do 16. mesto) so se uvrstili: Tomaž Jevnik, Franci Pavlič in Rok Vegelj na 400 m prosto, Jaka Marušič in Rok Bizjak na 100 m prosto, Rok Kerin in Rok Bizjak na 200 m mešano, Franci Pavlič na 200 m prosto, Petra Soldat na 200 m hrbtno, Rok Vegelj na 1500 m prosto in Rok Kerin na 200 m prsno. Mladinsko in kadetsko državno prvenstvo bo konec julija v Mariboru.

Anton Bizjak



OŠ dr. Mihajla Rostoharja

MEDALJA ZA JOŽETA

Osnovna šola dr. Mihajla Rostoharja ima poleg učno vzgojnega programa tudi veliko dodatnih izvenšolskih dejavnosti. Ena izmed njih je tudi športna. Učenci se pri urah športne vzgoje in pri športnem krožku pripravljajo na tekmovanja iz malega nogometa in atletike.

Že štirikrat zapored so ekipni področni prvaki v atletiki in tudi v malem nogometu. Še posebej uspešno je bilo to leto, saj je ekipa nogometašev izpadla šele v državnem polfinalu, ki je bilo to leto v Murski Soboti.

Na področnem tekmovanju v atletiki so zmagali tako fantje kot deklice in se uvrstili na 30. športne igre OŠ s prilagojenim programom. Prav vsi tekmovalci so na držav-

nem tekmovanju prišli v finale: Barbara Vrhovnik je v teku na 300 m zasedla 6. mesto, Andreja Četrnič na 1000 m - 4. mesto, Siniša Pavlovič na 1000 m - 4. mesto, Petra Jelen v metu 250 g žogice - 4. mesto.

Po treh nastopih, ki so za las zgrešili medaljo, je to s 542 cm dolgim skokom uspelo Jožetu Packu. S tem je tudi postal prvi učenec OŠ Mihajla Rostoharja, ki mu je uspel ta podvig in je postal državni prvak ter zaslužen prejel medaljo iz rok vzornice večine športne mladine Brigite Bukovec.

Andrej Romih

Na fotografiji: Jože Pacek in Brigita Bukovec



Atletski klub FIT Brežice

TUDI ČETRTE SKOK S PALICO

ROVANU



Letošnja, sicer že tradicionalna atletska prireditve v izvedbi AK FIT Brežice, se je začela zgodaj popoldne v precejšnji vročini, zaradi katere so gledalci povečini opazovali tekmovanje iz ugodnejše sence, medtem ko so se morale zlasti tekmovalke, ki so nastopile prve, spoprijeti tako z višino kot z vročino. Kljub temu je mladi Tei Melink iz Nove Gorice uspelo s preskokom 370 cm vnovič izenačiti svoj državni rekord, druga pa je bila Novakova iz Prage (360 cm).

14 tekmovalcev se je pomerilo v nekoliko ugodnejših pogojih, saj se je okoli šeste ure pooblačilo. Tudi tokrat, kot na vseh tekmovanjih doslej, je zmagal najboljši slovenski tekmovalcev v tej disciplini in državni re-

korder Jurij Rován iz AK FIT Brežice (540 cm), za njim sta se uvrstila gostujoča tekmovalca Špaček (520) in Hončl (500) iz Prage, sledita pa Kosteve, FIT Brežice (460 cm) in Čurčič, FIT Brežice (460 cm).

(SIM)



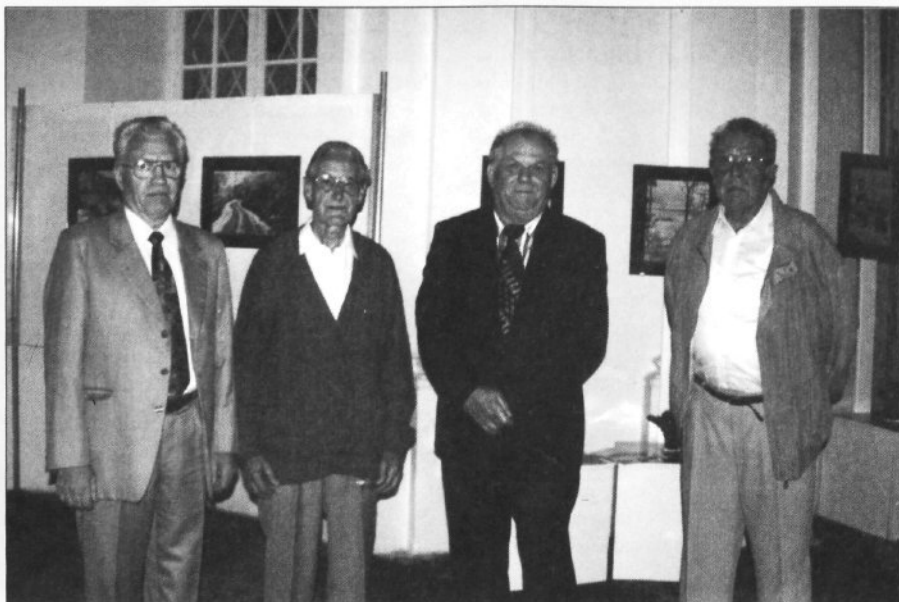


Fotografska razstava SREČANJE GENERACIJ

V ponedeljek, 29. junija 1998 ob 20. uri je Društvo ljubiteljev fotografije iz Krškega v Galeriji Krško odprlo razstavo najljubših fotografij štirih članov bivšega Fotokluba Krško, ki je delovalo v šestdesetih letih. S fotografijami se predstavljajo: Ivan Glogovšek, Olaf Lovrenčič, Vili Videnič in Slavko Šribar, ki so tudi sicer tvorili jedro društva.

Mlado, komaj slabo leto delujoče, Društvo ljubiteljev fotografije je s to razstavo želelo opozoriti na nekoč v Krškem močno razvito fotoamatersko dejavnost, ki je bila na visoki umetniški ravni. To dokazujejo tudi razstavljenе fotografije, ki pa so zanimive tudi s povsem zgodovinske plati: spet lahko zremo v ljudi in objekte, ki jih že davno ni več ali pa so povsem drugačni.

Ob otvoritvi je g. Slavko Šribar (sicer bivši referent za razstave) predstavil delovanje in dosežke društva, ki jih ni bilo malo. Srečanje obeh generacij krških fotoamaterjev je na kitari obogatil učenec Glasbene šole Krško Miha Koretič, seveda pa ni manjkalo tudi skupinsko fotografiranje.



Na sliki (od leve proti desni): Fotoveterani Slavko Šribar, Vili Videnič, Ivan Glogovšek in Olaf Lovrenčič.

B. Slakonja

JAMES BROWN V MARIBORU ŽIVA LEGENDA NI NAVDUŠILA ŠTAJERCEV

Tokrat je v okviru festivala Lent za osrednji dogodek veljal koncert legende soula in funka gospoda Jamesa Browna. Pred dvema letoma je na tem prostoru najprej nastopil Ray Charles, lani pa še bluesman B.B.King. A takrat je bilo drugače, so povedali domačini, saj sta oba privedla krasen žur, ki ga tokrat žal nismo videli in doživeli.

Že samo močno deževje pred koncertom ni kazalo na neko evforijo pred Brownovim nastopom. Medtem ko je množica (kakšnih 3000 obiskovalcev) pritiskala na vrata dvorane, so v sosednji gostilni (poleg dvorane) neki šahisti igrali svoje partije kot že dneve pred tem. Bili so zatopljeni v svoje pozicije in zmotilo jih ne bi tudi, če bi poleg njih na mizi prepevala sama Lepa Brena, kaj šele James Brown nekaj metrov vstran. Prva ura je minila bolj klavrno, saj smo poslušali bolj soul balade in nekateri so kar med koncertom zapuščali dvorano. Eni pa smo se le sprehodili do vrat, na svež zrak in se pri vratarju pozanimali za rezultat tekme med Brazilijo in Nizozemsko. Ob

vrnitvi v dvorano pa smo bili priča še nastopu čarodeja, ki je iz robčkov oz. rut delal palico in na ta način mašil program. Po čarodeju pa so šle stvari na bolje, slišali smo lahko nekaj uspešnic kot so This is a man's world, Papa's got a brand new bag, Living in America, I feel good in za konec še Sex machine. A tudi ob tem železnem repertoarju ni bilo tistega pravega stika s publiko, ni bilo tiste iskre, ki bi preskočila. Ljudje so še naprej sede s tribun spremljali nastop in ploskali le ob koncu komadov. Nekaj več gibanja je bilo le v parterju.

Morda si bomo še najbolj zapomnili izvrstno plesno skupino, ki jo je imel James Brown ob sebi in ena plesalk je pokazala, kako vsestranska je, saj je znala tudi zapeiti. Vseeno, videli smo Jamesa Browna, bolj kot njega pa si bomo zapomnili to, kako s šovom na odru zapolniš program, če sam ne zmoreš več pritegniti in zabavati občinstva.

Boštjan Colarič





Ob obisku ministra Školča v Sevnici RADI BI NOVO KNJIŽNICO IN DVORANO

Juljski obisk kulturnega ministra Jožefa Školča v občini Sevnica je minil dokaj mirno, če pozabimo, da tudi tokrat ni šlo brez zajetne zamude, zaradi katere so bili gostitelji primorani skrajšati pripravljeni program. Po svoje je škoda, da si minister ni ogledal ravno knjižnice, čeprav je v trenutku odločitve najbrž obveljala tista "knjižnica kot knjižnica" oziroma "kdo pa ne ve, kako izgledajo knjige na policah". V Sloveniji namreč ni veliko občinskih središč, ki bi razpolagala s tako majhno kvadraturo namenjeno knjigam (okoli 200 m²) in vsemu, kar danes v knjižnico sodi. Le-te namreč že zdavnaj niso več samo manipulacijski prostor za posojanje in vračanje knjig pač pa poleg svoje vzgojno-izobraževalne, svetovalne vloge, pridobivajo tudi pri nas vse bolj vlogo sodobnega informacijskega in družabnega središča. Vloga knjižnice bo v 21. stoletju bistveno drugačna in prav bi bilo, da bi Sevnici dobili vsaj tisto, kar imajo marsikje že sedaj, ne pa da so prisiljeni hoditi v razmeroma oddaljene, bolj založene in opremljene (tudi posavske) knjižnice.

Sevnici so dokaj sramežljivo povedali tudi, da bi kot kraj z bogato kulturno preteklostjo in živahnim ljubiteljskim kulturnim

delom želeli in potrebovali novo osrednjo kulturno dvorano. Kajti na dobrih 40 kvadratnih metrih odra je težko izpeljati že vse doma pripravljene nastope, kaj šele da bi bili lahko deležni scensko bogatejših, pred-



Na sliki: Minister Jožef Školč, tajnik ZKD Sevnica Albert Felicijan in sevnikiški župan Jože Peternel ob ogledu ene izmed številnih zbirk na sevniskem gradu

vsem glasbenih in plesnih ter drugih predstav, kakršnih bi si želeli tudi v Sevnici, kraju, kjer domuje, med drugim, tako uspešna in znana firma kot je Lisca, ki kulturnikom in drugim prirediteljem za množičnejše dogodke sicer odstopi kar svojo jedilnico. Tudi število in izvedba sedežev v sedanjih

dvorani ne zadostujeta današnjim potrebam, da ne govorimo o vseh spremljajočih prostorih in opremljenosti, ki jo imajo sodobne dvorane (tudi v Posavju).

Kot da bi dobro obveščen o nekoliko različnih pogledih na reševanje obeh prostorskih problemov (prišel je na povabilo občinskega odbora LDS), je minister Školč svoje gostitelje opozoril, da morajo svoje "želje" spremeniti v konkretne načrte, predvsem pa najprej ugotoviti, kaj in v kakšnem času želijo doseči. Potem bodo šele lahko "konkurirali" za del državnih sredstev, največ pa bodo morali zbrati v občini sami, še zlasti, če bo sprejeta sprememba v financiranju občin, po kateri naj bi le-te razpolagale z večjim deležem sredstev za kulturo.

O dobrem sodelovanju na področju spomeniškega varstva (Ajdovski gradec postaja eden najlepših arheoloških parkov v Sloveniji, obnova cerkva, sevniskega gradu in vse bogatejša ponudba muzejskih in drugih zbirk ter prireditev na gradu) ter delovanju sklada za ljubiteljsko kulturo je bilo prijetno slišati vsem, ki s(m)o spremljali nedavni obisk ministra, katerega korenine (po mami) segajo tudi v te kraje ob Savi. (SiM)

Prva poyojna generacija Nižje gimnazije v Krškem SREČANJE SOŠOLCEV

Leta 1945, neposredno po končani drugi svetovni vojni, je v klopi Nižje gimnazije v Krškem sedlo prvih 66 dijakov. Bili so z vseh koncev takratne občine Krško, od Bohorja, Velikega Trna, Krškega polja do Gorjancev. Neobičajno za sedanji čas je bilo to, da smo takrat skupaj sedeli dijaki starosti od 13 do 17 let. To je bila generacija, ki jo je vojni čas oropal za večino otroških radosti. Namesto v igri, so živeli v pomanjkanju in strahu. Večina med vojno ni obiskovala nobene šole. Kljub vsemu naštetemu so vsi dijaki uspešno končali nižjo gimnazijo in leta 1948 opravili malo maturo.

Letos, 22. maja, so se sošolci letnika 1948 Nižje gimnazije v Krškem zbrali na svojem petem srečanju in proslavili 50. obletnico male mature 1948 - 1998. Na srečanju se je zbralo 30 od 52 še živečih sošolcev, žal jih 14 ni več med živimi. Srečanje so pričeli pri svoji sošolki, akademski kiparki, profesorici Vladki Štoviček, ki jim je v svojem

ateljeju v Leskovcu predstavila svoja številna kiparska dela. V sproščenem vzdušju je obudila spomine tudi na življenje in delo svojega očeta, znanega medaljerja Vladimírja Štovička. Drugi del so nadaljevali v prijetnem razpoloženju na kmečkem turizmu Radej na Sremiču. Kot vedno so tudi na tem srečanju veliko povedali drug drugemu o sebi, o svojih družinah, otrocih, vnukih, o zdravju in še in še. Pokazali so tudi, da znajo lepo zapeti in da večina zelo rada zapleše. Čas je hitro, prehitro minil. Preden so se po polnoči veselo razpoloženi razšli,



Snidenje ob 50. obletnici male mature

so si obljubili, da se bodo tudi v bodoče srečevali vsake dve leti.

H.P.



PRVI POČITNIŠKI DNEVI V PIRANU

Zveza prijateljev mladine Krško se je tudi letos spomnila najboljših osnovnošolcev iz krške občine in jim že na samem začetku počitnic organizirala prijetno potovanje na slovensko obalo. V petek, 26. junija 1998, smo se zbrali na železniški postaji v Krškem. Najprej smo se vrstniki gledali nekoliko postrani in se spotikali ob nabite potovalke. Takrat se nam še sanjalo ni, kako dobri prijatelji bomo postali. Nismo se prav zavedali, kako lahko sprememba kraja, zabaven program in morje z vso svojo lepoto, združijo ljudi iz različnih, četudi ne tako zelo oddaljenih krajev.



novega. Ste vedeli, na primer, da se naša obala pogreza, italijanska pa dviguje? Da, da.

Prispeli smo v Piran, se najedli in nastanili po sobah, potem pa so se naše počitnice ob morju zares začele... Kaj vse



Odpeljali smo se z vlakom, prestopili v Zidanem Mostu in nadaljevali pot v Koper. Na vlakcu smo se zelo zabavali, kartali, smejali pa tudi spali. V Kopru sta nas pričakala vodič in šef pensiona Maksimilijan. Poleg Vide Ban, sekretarke ZPM Krško, ki si je naše potovanje zamislila, sta bila z nami še njena pomočnika Petra in Srečko, s katerima smo se takoj ujeli.



in se sprehajali po Portorožu, poleg tega pa tudi uživali v gostoljubju in prijaznosti ljudi, ki so nam vse to omogočili. Skratka, to je bil lep in zabaven začetek počitnic.

*Tekst: Maruša
Foto: Vida Ban*

Že v avtobusu smo od vodiča izvedeli veliko



smo počeli te štiri dni! Potapljali smo se z jeklenkami, se predajali glasbi v Bemanдинu, spoznavali Piran z vodičem, gledali mažoretke, plavali in se sončili v nedogled, opazovali pripravo školjk in jih pozneje seveda tudi jedli. Obiskali smo akvarij





OLEPŠALI SO JIM POČITNICE

Sonja Žugič in Andreja Ninkovič, pripravnici na Centru za socialno delo v Krškem, sta v mesecu juliju s pomočjo Marine Rabzelj in Tatjane Avsec pripravili projekt "Pasijo" in ga tudi uspešno izpeljali. Vseboval je predvsem aktivno preživljanje prostega časa otrok, ki zaradi takšnih ali drugačnih razlogov počitnic niso mogli preživeti na raznih letovanjih ali v družbi svojih najbližjih.

Program je potekal med 13. in 24. julijem letos, ko se je vsako jutro zbralo 53 otrok iz krške občine, ki so čas do 14. ure preživeli v družbi sovrstnikov ter sedmih prostovoljcev in strokovno usposobljenih sodelavcev Centra za socialno delo. Otroci pravijo, da so se v tem času naplesali, likovno ustvarjali, tekmovali ob bazenu in na igrišču v športnih in družabnih igrah, poslušali pravljice, se odpeljali na ogled Olimpa in vseh znamenitosti, ki jih ta kraj nudi, obiskali so policijsko postajo v Kr-

škem, kjer smo jih s fotoaparatom ujeli tudi mi. Svoje počitnice so otroci zaključili v Kostanjevici, kjer so si med drugim ogledali tudi jamo, vsekakor pa je bil najlepši



piknik, ki so si ga ob zaključku pripravili skoraj sami, saj so že prejšnji dan izkazali kot pravi mojstri v kuharski delavnici. In

kakšni mojstri bi bili, če ne bi svojih umetnij tudi okusili in pojedli? Vsekakor je najbolj grenak priokus dalo slovo, vendar se bodo otroci še srečevali, če ne prej, med jesenskimi in zimskimi počitnicami, saj tudi za takrat na Centru za socialno delo načrtujejo podobne aktivnosti, seveda letnemu času primerne.

Sonja in Andreja se v imenu Centra za socialno delo Krško zahvaljujeta vsem prostovoljcem ter sponzorjem za izkazano razumevanje in pomoč, saj je ta projekt uspel in osrečil otroke izključno na podlagi letih (občina naj bi iz socialnega programa izčrpala že vsa sredstva, pomoči pa tudi niso bili deležni na pristojnem ministrstvu, op.p). Z dotacijami sponzorjev so bili omogočeni prevozi otrok, ki so bili iz cele

krške občine, kakor tudi prehrana in nakup raznega materiala, ki so ga otroci uporabljali pri svojem ustvarjanju. (B.M)

POLETNI TABOR Z DRUŠTVOM IZVIR

Društvo Izvir je društvo za prostovoljno delo, preventivo in svetovanje. Ustanovljeno je bilo v septembru 1997, sedež pa ima v Krškem. Program dela društva je usmerjen na področje dela z otroki in mladostniki ter tudi odraslimi. Člani društva smo pedagogi, socialni delavci in sociologi, stremimo pa k širitvi strokovnega kadra.

V šol.letu 1997/98 smo sodelovali z OŠ Krško, na kateri smo delali z dvema skupinama otrok. Cilj tega projekta je bilo predvsem socialno učenje in razvijanje pozitivne samopodobe. Projekt, ki ga želimo v naslednjem letu nadaljevati, smo v juliju zaključili s trodnevним poletnim taborom na Kmečkem turizmu Bogolin v Zgornji Pohanci. Poletni tabor, katerega program smo zastavili strokovni sodelavci v društvu, je temeljil na pridobivanju pozitivnih izkušenj s samim seboj in drugimi. Tabora se je udeležilo 16 otrok, od 7. do 11. leta starosti. Preko različnih ustvarjalnih delavnic smo tako otroci kot njihovi mentorji pridobivali nove ustvarjalne izkušnje, se zabavali in sproščali ter se tudi marsičesa

novega naučili. Dnevno smo imeli več različnih delavnic, ki so se jih otroci udeleževali glede na svoje interese. Otroci so slikali na majice, spoznavali taborništvu, izdelovali različne motive iz semen, se ukvarjali z urejanjem pričesk, izdelovali voščilnice iz prešanega cvetja, se preizkusili kot slaščičarji pri pripravi sladice, plesali, prepevali ob kitari, si ogledali čebeljak, slikali na kamenje, izdelovali povoskan darilni papir in se zabavali ob družabnih igrah. Večere so nam popestrile družabne igrice in petje ob kitari. Posebno skrivnostno pa je bilo ob odkrivanju skrivnega prijatelja, ki smo se mu posvečali preko prijaznih sporočil. Poleg pestrega dogajanja je k našemu dobremu počutju

pripomoglo tudi prijetno okolje pri Bogolinovih. Trije dnevi so minili zelo hitro, nekateri otroci pa so izrazili željo, da bi naslednjič naša druženja za nekaj dni še podaljšali. V soboto smo se polni prijetnih vtisov vrnili domov v upanju, da se kmalu spet vidimo.

Darja Cizelj





NOVI TOVOR STOLETJA SE BLIŽA

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

S prevozom prvega tovora, 323-tonskega uparjalnika za JE Krško, ni bilo posebnih problemov, saj je prispel na gradbišče v 15 dneh, kot je bilo tudi predvideno. Ustavilo pa se je pri prevozu nekoliko lažje, a še vedno 181-tonske reaktorske posode, za katero je bil uporabljen drugačen transportni sistem z 8-osno prikolico. Že po nekaj urah prevoza, ki se je začel 29. avgusta, se je pri ladjedelnici Viktor Lenac nevarno nagnila prikolica, ki, za razliko od vozila za prevoz uparjalnikov, ni imela možnosti prečnega izravnavanja. Delavcem Hidromontaže so prišli na pomoč tudi delavci reške ladjedelnice in skupno so tovor umaknili s ceste ter se lotili rekonstrukcije prikolice firme Scheurle.

9. septembra 1977 se je začel prevoz drugega uparjalnika, ki se je 11. septembra ob 16. uri in 17 minut prevrnil na desni bok, približno 4 km pred Gornjim Jelenjem. Del kompozicije je ostal na svojem mestu, nagnil in prevrnil se je le vezni most s tovorom in zadnjo prikolico. Očividci so takrat pravili, da je bila to sreča v nesreči, saj bi se, glede na traso, po kateri je tekel prevoz, kaj lahko zgodilo, da bi ves tovor zgrmel več stó metrov v dolino in trajalo bi dve leti in več, da bi prišli do nove opreme za JE Krško. Kljub temu so se začela ugibanja o morebitnih poškodbah uparjalnika.

JE Krško je takoj zahtevala od Westinghousea poročilo o vzrokih prevrnitve. Stro-

kovnjak ameriške firme Tampa, ki je proizvedla oba uparjalnika za JE Krško, je prišel v treh dneh na kraj nezgode in izjavil, da bo zanesljivejše ocene o poškodbah možno dati šele potem, ko bodo uparjalnik prepeljali v Krško.

Prevozi "tovora stoletja" so že sami po sebi vzbujali veliko zanimanje javnosti in še posebej prebivalcev ob poti z Reke v Krško, saj je prevoz ogromnih posod, na dotlej nikoli videnih velikanskih "stonogah", tekel zaradi manjšega oviranja prometa v glav-

ti škodljivega vpliva na okolico, še najmanj pa posledic radijskega žarčenja, ker so to pač samo deli opreme, v katerih ni nobenih snovi za njihovo delovanje, ki bo prišlo do izraza šele takrat, ko bo ta oprema dokončno vgrajena v elektrarno..."

Glede zastoja reaktorske posode, ki je bila po 40 dneh čakanja na parkirišču reške ladjedelnice s pomočjo rekonstruirane prikolice prepeljana v Krško, je preiskovalna komisija ugotovila, da je bil namesto predpisanega tehničnega pregleda vozil opravljen samo interni pregled v delavnici. Po-

znejeje so ugotovili, da je prikolica dokaj obrabljena in da je glavni nosilec srednjega okvira nepravilno spojen z obema členoma vozila, ki sta ovalno deformirana. Zaradi tega se je prikolica s tovorom nagibala bolj, kot bi bilo dovoljeno glede na kot povprečnega nagiba ceste. Na kraju nesreče so ugotovili, da povprečen nagib ceste znaša 9, do 11 odstotkov, tehnična dokumentacija pa je navajala, da je največji povprečni nagib na vsej trasi 8 odstoten. Čeprav je bilo v



nem ponoči, ko pa je prišlo do prvih zasvojev, so le-ti sprožili govorice o nevarnosti za okolje. Zato je morala tudi JE Krško, ki je sicer odklanjala odgovornost za sam prevoz s pojasnilom, da je prevoz stvar Hidromontaže oziroma Westinghousea, obvestiti javnost, da "reaktorska posoda niti ostali deli posebne opreme ne morejo ime-

pogojih Republiškega sekretariata za pomorstvo, promet in zveze SR Hrvaške posebej poudarjeno, da sta prevoznik in načrtovalec prevoza dolžna vsak odsek skupaj pregledati in soglasno podpisati izjavo, da je prevoz varen, tega očitno nista (v celoti) opravila.

Foto: Ivan Krahulec

KRONIKA 113

ILEGALNE MIGRACIJE NA
OBMOČJU UNZ KRŠKO

Policisti UNZ Krško se soočajo z nadaljevanjem porasta števila prijetih oseb, ki so ilegalno prešle državno mejo. Tako so v prvem polletju 1998 zalotili kar 333 ilegalcev. Od tega je bilo 18 državljanov Slovenije, ostalo pa tujci. Število ilegalnih prehodov državne meje narašča že od leta 95, ko je bilo v istem obdobju prijetih 145 oseb (v letu 96 - 154 oseb in v letu 97 - 257 oseb).

Med obravnavanimi tujci prevladujejo državljani Romunije, ki so jih policisti v prvem polletju prijeli kar 130.

Večina tujcev je t.i. ekonomskih emigrantov, ki zaradi slabih socialno - ekonomskih razmer v svoji domovini, poskušajo priti v zahodnoevropske države in se tam s pomočjo svojih sonarodnjakov, zaposliti. V juniju je bilo prijetih tudi 15 državljanov SR Jugoslavije, večinoma prebivalcev Kosova, ki se umikajo spopadom.

Tujci, ki ilegalno prestopijo državno mejo, največkrat v manjših skupinah poskušajo priti preko Slovenije. V glavnem se gibljejo ob pomembnejših prometnicah (magistralni cesti Obre-

žje - Ljubljana in železnici Dobova - Zidani most), kjer so jih policisti največ prijeli.

Zaradi izkušenj iz prejšnjih let, so policisti UNZ Krško močno okrepili nadzor nad tovornimi avtomobili, kombiji in drugimi večjimi vozili, ki vozijo preko in ob državni meji, da bi preprečili ilegalni prihod večjih skupin tujcev. Kljub temu ni bila prijeta nobena večja skupina. Očitno organizatorji in vodiči ilegalnih prehodov državne meje večjih skupin tujcev spemljajo aktivnost policije.

Predstavniki UNZ Krško sodelujejo z obmejno policijo R Hrvaške, katerim na podlagi sporazuma med vladama obeh držav, vračajo tujce, ki so ilegalno prišli preko meje iz Hrvaške. Policistom so pri varovanju državne meje v pomoč tudi občani, ki jih obveščajo o pojavu sumljivih oseb v bližini državne meje. Prav na podlagi njihovih obvestil je bila prijeta skoraj tretjina ilegalcev. Med temi tujci so tudi takšni, ki ob primorni priložnosti odzamejo kakršnokoli prevozno sredstvo ali vlomijo v objekt.

obzornikova oglaševalska mreža

tel./fax: 0608 81 709

GLEJTE OGLAŠUJTE
KANAL

K.A.M. 2000 vod. ureja in trži podjetje AXA 1995 d.o.o.

7.000 potencialnih gledalcev

AVTOSEJEM
KRŠKO

CKZ 137, telefon: 22-612

Komisijnska prodaja, posredovanje
pri prodaji, borza dostavnih,
tovornih ter kombiniranih vozil

*ponedeljek - sreda: od 8.00 do 12.00
in od 14.00 do 18.00, petek: od 8.00 do 13.00,
v četrtek in soboto - zaprto
v nedeljo: avtomobilski sejem od 8.00 do 13.00*

96,7 Mhz
105,4 Mhz

SEVNICA

NHM 14, 8290 Sevnica
tel.: (0608) 41-004, 41-315
fax: (0608) 41-004

AVTO ŠOLA
Tina

Rajko Bončina s.p., Log 98, Boštanj

Organiziramo tečaje za CPP - v Posavju in vas
vabimo na vožnjo za B kategorijo.

Inštruktorji: Andrej (0608/79-848), Marija
(0609/631-228), Rajko (0608/81-823)

DS

Demokrati Slovenije
Demokrati Slovenije
Demokrati Slovenije

Občinski zbor Krško

Radio Krka
106.6 MHz

Radio Krka
106.6 MHz

Radio Krka
106.6 MHz



KaM v PoSAVjU?----->

Brestanica

30. 7. ob 20.30 uri, grajsko dvorišče: Akademija za glasbo Krakow, Poljska - Anna Sliwa, Joanna Paluch/violini, Andrzej Zawisza/čembalo

22. 8. ob 19. uri, grajsko dvorišče: Hamlet v spodnji Mrduši; gostuje gledališča iz Venenja

Brežice

31. 7. ob 20.30 uri, viteška dvorana Posavskega muzeja: Nastop skupine Amsterdam Loeki Stardust Quartet iz Amsterdamu (Nizozemska)

Kostanjevica na Krki

30. 7. ob 18.30 uri, Galerija B. J. Kostanjevica: Zaključek mednarodnega kiparskega simpozija Forma viva

30. 7. ob 20.30 uri, Galerija B.J. Kostanjevica: nastop skupine Micrologus iz Assisija (Italija)

Krško

25.8.1998, Galerija Krško: Otvoritev razstave fotografij Nastje Klanšek

OBVESTILA

Krajevna skupnost, Gasilsko društvo in VVZ Dolenja vas vljudno vabijo v soboto, 15. avgusta 1998, v Dolenjo vas, kjer bomo v okviru krajevnega praznika obeležili 70 let delovanja gasilskega društva in 20 let otroškega vrta.

Prireditev se bo začela s sv. mašo ob 8.30 v cerkvi, nadaljevala s kulturnim programom pri spomeniku izgnancev in pred vrtcem v Dolenji vasi. Vljudno vabljeni!

MALI OGLASI

- V najem oddam enosobno stanovanje v zasebni hiši. Tel.: 0608 / 20-297.

- Išče mo mlajšo komercialistko za delo na terenu in pomoč v pisarni. Tel.: 0608/20-320.

POSAVSKI OBZORNİK izdaja Kulturno društvo Obzorje - Krško (predsednica Vida Ban). **Odgovorni urednik:** Silvester Mavsar. **Grafično oblikovanje:** Miloš Radosavljevič. **Tisk:** Rabzelj grafika Krško. **Naslov uredništva:** Posavski obzornik, p.p. 288, 8270 Krško. Telefon in fax: 0608/20-320. **Naročnina:** cena posameznega izvoda v prosti prodaji - 200 tolarjev, naročnina za 12 števk z 20 % popustom - 1.920,00 tolarjev. **ŽR:** 51600 - 678 - 72359.

Posavski obzornik je vpisan v evidenco javnih glasil pri Ministrstvu za kulturo RS pod zap. številko 1500, je proizvod informativne narave in se zanj plačuje 5-odstotni prometni davek na podlagi odločbe 415-41/98.

Sevnica

31.7. do 2. 8, Lisca: Srečanje jadralskih padalcev "PARA LISCA 98"

1. 8. ob 20. uri, Gasilski dom Tržišče: Velika vrtna veselica; igra ansambel Vrisk

8. 8. ob Savi: Tekmovanje v hitrostnem veslanju po Savi

8. 8. ob 18. uri, Trubarjev dom v Loki: Otvoritev razstave "Dobrote iz naših domačij"

8. 8. ob 20. uri, GD Loka: Loška noč z ognjemetom; igra ansambel Clasic

15. 8. Gasilski dom Poklek: Tekmovanje za pokal Gračke gore

21. 8. ob 20. uri, Sevnica - grajski atrij: Otvoritev slikarske razstave Jerce Šantej z monodramo igralca Andreja Rozmana - Roze

22. 8. ob 20. uri, Sevnica - grajski atrij: Koncert ciganske glasbe v izvedbi ansambla Šukar

22. 8. ob 20. uri, Gasilski dom Veliki Cirknik: Gasilske igre brez meja

29. 8. ob 9. uri, Loka: 3. Švaganov memorial - turnir v tenisu

29. 8. ob 20. uri, Sevnica - grajski atrij: Koncert ansambla BIG BAND iz Krškega

30. 8. ob 8. uri, igrišče Loka: Turnir v tenisu



Pred prvim koncertom na Festivalu Brežice '98

TOM

TELEFON ZA OTROKE IN MLADOSTNIKE

Skupina svetovalcev pri Zvezi prijateljev mladine Krško obvešča, da bo v Posavju začel delovati TOM, telefon za otroke in mladostnike. TOM lahko pokličejo otroci ali mladostniki, ki se želijo pogovoriti s svetovalcem iz različnih razlogov. Če jim je dolgčas in so osamljeni, ali imajo težave s prijatelji, starši, z ljubeznijo in ne vedo, kako bi svoj problem rešili. Lahko so v določenih situacijah prestrašeni, obupani, pa nimajo koga, ki bi mu lahko zaupali. Na drugi strani jih bo vedno čakal svetovalec, pripravljen na pogovor o bolj ali manj resnih temah.

TOM je možno poklicati vsak dan med 12. in 20. uro na številko 080-1234. Ob ponedeljkih med 16. in 20. uro pa se bodo na TOM-u oglašali svetovalci za Posavje in Dolenjsko. Vsak klic na TOM je zastonj, brezplačen. Pogovor ostane anonimen, kar pomeni, da nihče ne izve zanj ali za morebiten problem, razen če otrok ali mladostnik sam ne privoli, da se o tem koga obvesti.

Toliko truda za nič...



formiqa foto: Buenos Dias

Tudi najdrznejši vlomilec ostane praznih rok, če denar in druge dragocenosti zaupate jeklenim stenam bančnega sefa.

Živimo v časih, ko pomeni hranjenje dragocenosti doma predrzno izzivanje usode. Debeli naslovi po časopisnih kronikah pričajo, da je to na lastni koži občutil že prenekateri naivnež. Banka Celje nudi sefe v kar 6 svojih enotah. Ti se nahajajo v posebnem, zaščitenem prostoru banke, na voljo pa so Vam tri velikosti. Najamete jih lahko za mesec dni ali vse leto, od česar je odvisna višina najemnine. Najem sefov je mogoč v Celjski mestni hranilnici v Celju ter v ekspoziturah Banke Celje v Krškem, Žalcu, Slovenskih Konjicah, Rogaški Slatini in Ljubljani.

Obiščite nas!

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.



banka celje

V varnem zavetju tradicije



DOLENJSKA
BANKA

Denar za razumno ceno

Znižane
obrestne mere
za vse vrste
posojil



Postopek
pridobitve
posojila je
enostavnejši.
Stroški, vezani
na zavarovanje
posojila,
so nižji.

Posojila obrtnikom in kmetom

vrsta posojil	odplačilna doba	obrestna mera
kratkoročna		6,00 %-6,25 %
dolgoročna	do 2 let	6,75 %
	do 4 let	7,25 %
	do 5 let	7,75 %
	do 6 let	8,25 %
	do 7 let	8,75 %
	do 12 let	9,25 %-10,00 %

Nenamenska posojila za občane

kratkoročna		6,5 %-7,0 %
dolgoročna	do 2 let	7,5 %
	do 4 let	8,0 %
	do 5 let	8,5 %

Stanovanjska posojila

	do 4 let	7,0 %
	do 7 let	7,5 %
	do 15 let	8,0 %-8,5 %
* za mlade	do 4 let	6,75 %
	do 7 let	7,25 %
	do 15 let	7,75 %-8,25 %

Banka zaračuna posojilojemalcem za vodenje posojila dodatno 1,2 % točke letno od vsakokratnega stanja posojila.